

REVISTA OFICIAL
FC BARCELONA
DESEMBRE DEL 2024
FEBRER DEL 2025
GIMNASIO SOLÉ
BARÇA
#122
FC BARCELONA
1899 / 2024
29 DE NOVEMBRE DEL 1899

DARRERE DELS DOTZE FUNDADORS

En un estimulant exercici d'imaginació, la portada del número 122 de la REVISTA BARÇA recrea la reunió fundacional del FC Barcelona, que va tenir lloc aquell històric 29 de novembre del 1899 al Gimnàs Solé del barri del Raval barceloní. El llapis de Joan Mundet, un dels il·lustradors més reputats del país, Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya, s'ha traslladat un segle i vint-i-cinc anys enrere per imaginar l'històric moment de la trobada de Joan Gamper i els onze fundadors del nostre Club. I el resultat està a l'altura de la festa del 125è aniversari que hem celebrat també un 29 de novembre, però del 2024, al Gran Teatre del Liceu.

Com va dir aquell dia el president Joan Laporta, "som el Barça que van imaginar Gamper i els seus onze companys, de procedències i cultures diferents". Un segle i quart després, ens hem convertit en un club únic, forjat per una història que no sempre ha estat fàcil i, com el primer dia, compromès amb la catalanitat al mateix temps que obert al món. Una entitat exemple de valors i d'excel·lència esportiva. Uns institució esportiva que, en tant que se sap referent, és modèlica en la lluita per la pau, la solidaritat, la democràcia i les llibertats individuals i col·lectives. Un club que creu fermament que l'esport és el millor vehicle de cohesió social.

Com també va dir el president Laporta en el seu discurs al Liceu del 29 de novembre passat, estimar és la raó de ser del Barça. I és per això que els principals protagonistes d'aquests cent vint-i-cinc anys, els que sempre hi han estat, els imprescindibles, són els homes i les dones que, generació a generació, han fet perdurar i créixer el sentiment barcelonista. La gent blaugrana. Els nostres besavis, els nostres avis, els nostres pares. Els barcelonistes de tot arreu: socis, sòcies, aficionats, aficionades, penyistes. Els culers que, si fos possible, haurien d'aparèixer darrere la imatge dels dotze fundadors que il·lustra la portada d'aquest número de la REVISTA BARÇA.

FC BARCELONA
Desembre del 2024 - Febrer del 2025
Tancament de continguts,
17 de desembre del 2024
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona.
Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona.
T 902 189 900*
revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Àlex Santos
CAP DE COMUNICACIÓ CORPORATIVA
Ignasi Castelló

COORDINACIÓ I EDICIÓ Albert Fibla
REDACCIÓ Àlex Blancafort, Albert Fibla, Guille Fortuño, Robert Güell, Miquel Muñoz, Jordi Nomdedeu, Marc Parramon, Raquel Puig, Manel Tomás, Dolça Vendranas i Cesc Vilalta
COL·LABORADORS Àlex Delmàs
REVISIÓ LINGÜÍSTICA Lourdes Julià
DISSENY I MAQUETACIÓ Olga Amigó, Montse Chaure i Javier Rodríguez
CAP DE FOTOGRAFIA Germán Parga
IL·LUSTRACIÓ DE PORTADA Joan Mundet

A partir del **2 de gener de 2025, el número **93 496 36 00** substituirà el 900 1899 00 i el 902 1899 00.*

LA TEVA GUIA NIKE PERSONAL.

Obtén-ho tot amb la Nike App.

Descarrega

SUMARI

125è ANIVERSARI

29 DE NOVEMBRE DEL 1899

125è ANIVERSARI

DEL GIMNÀS SOLÉ AL GRAN TEATRE DEL LICEU

ENTREVISTA

DAVID CARABÉN
"M'he dedicat en cos i ànima al 125 aniversari"

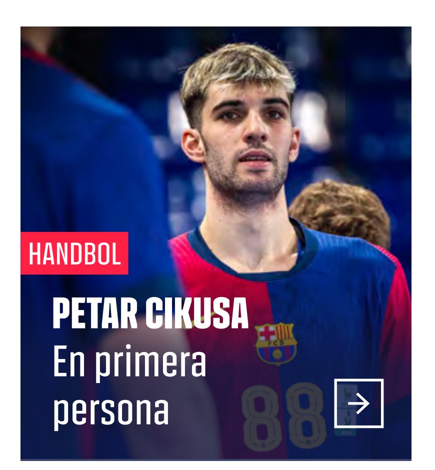
PRIMER EQUIP

GAVI
De mica en mica

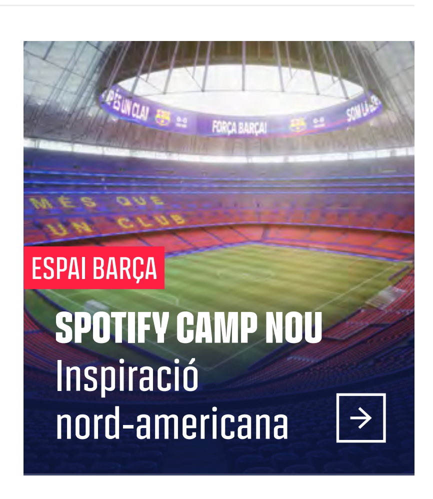
LEGENDS

INIESTA I XAVI
tornen a jugar amb el Barça

HANDBOL

PETAR CIKUSA
En primera persona

ESPAI BARÇA

SPOTIFY CAMP NOU
Inspiració nord-americana

PRIMER EQUIP

Posem la lupa al fora de joc en l'anàlisi d'Àlex Delmàs

PREMIS

Lamine Yamal, Aitana Bonmatí i Vicky López són d'or

BÀSQUET

Neto arriba per reforçar l'equip després de la baixa de Laprovittola

FUTSAL

Un equip competitiu i ple de jugadors catalans

HOQUEI PATINS

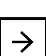
Cáceres, primer títol a la banqueta 30 anys després...

HISTÒRIA

L'Avi del Barça és centenari des del 29 d'octubre de 2024

HISTÒRIA

Donació fotogràfica de la família de Joan Segarra

FUNDACIÓ

Testament solidari, per ajudar a projectes socials i humanitaris

AQUELLA NIT D'UN 29 DE NOVEMBRE, AL GIMNÀS SOLÉ

MANEL TOMÁS / ALBERT FIBLA

FOTOS: CENTRE DE DOCUMENTACIÓ © FC BARCELONA

L'ANUNCI PUBLICAT A 'LOS DEPORTES' PER HANS GAMPER EL 22 D'OCTUBRE DEL 1899 VA REUNIR ELS DOTZE FUNDADORS DEL FC BARCELONA

Convocats per un minúscul anunci publicat pel jove suís Hans Gamper a *Los Deportes* el 22 d'octubre del 1899, un altre suís -Walter Wild-, un italosuís -Otto Künzli-, dos barcelonins de pares anglesos -John i William Parsons-, un alemany -Otto Maier-, un aragonès -Enrique Ducay- i els catalans Lluís d'Ossó, Pere Cabot, Carles Pujol, Josep Llobet i Bartomeu Terrades es van trobar la nit del 29 de novembre d'aquell any, entre les nou i les onze, al Gimnàs Solé, situat a la cantonada dels carrers Pintor Fortuny i Montjuïc del Carme de Barcelona. Exactament va ser a la sala d'armes on impartia classes el mestre d'esgrima Ferruchio Girowich. També hi van assistir els periodistes Albert Serra, de *La Vanguardia*; Carlos Ossorio, d'*El Noticiero Universal*; Josep Elias Juncosa, de *La Veu de Catalunya,* i Narcís Masferrer, de *Los Deportes*. Aquella nit es va fundar el FC Barcelona.

Gamper no va ser triat president, tot i ser el gran impulsor del Club, perquè no arribava a la majoria d'edat: tenia 22 anys i en aquell moment estava establerta als 23. Es va conformar amb una vocalia i amb la capitania de l'equip. La presidència va recaure en el suís Walter Wild, Lluís d'Ossó va ser escollit secretari i Bartomeu Terrades, tresorer. Es va triar també el nom del club, Foot-ball Club Barcelona, però no els colors. Aquesta decisió es va ajornar per a la següent reunió.

FRANCESC SOLÉ

El propietari del Gimnàs Solé, Francesc Solé, va ser una figura clau per a la constitució del FC Barcelona. El seu gimnàs i la redacció de *Los Deportes* es trobaven en el número 5 del carrer de Montjuïc del Carme (cantonada Pintor Fortuny, al costat de la Rambla dels Estudis), la qual cosa va facilitar molt la tasca de Gamper, que va poder trobar una via per fer proselitisme (l'anunci a la revista) i, alhora, una seu per a la fundació del FC Barcelona. En el moment que el FC Barcelona es va fundar, just a la sala del costat, Solé donava classes d'esgrima als socis del seu gimnàs. El futbol no era el seu esport preferit, però a ell el satisfeia poder ajudar aquell animós suís anomenat Joan Gamper.

Abans de parlar amb l'amo del Gimnàs Solé, Gamper ho va fer amb el propietari del Gimnàs Tolosa, el professor Vila, que no va voler participar en la fundació d'un club en el qual participessin jugadors de totes les nacionalitats. La seva idea era formar-ne un d'integrat només per catalans. De fet, va fundar el Català FC, que va ser durant els primers anys del segle XX un dels principals rivals del FC Barcelona.

Gamper volia una entitat oberta a tothom, sense tenir en compte la procedència de les persones. Es va imaginar un club integrador en què tothom pogués dir-hi la seva, una societat democràtica, regida lliurement pels seus associats. A partir de l'any 1908, agraït amb el país que l'havia acollit, Catalunya, no va dubtar a donar al FC Barcelona un sentit que el va marcar universalment: el compromís amb la catalanitat.

Nuestro amigo y compañero Mr. Kans Kamper, de la Sección de Foot-Vall de la «Sociedad Los Deportes» y antiguo campeón suizo, deseoso de poder organizar algunos partidos en Barcelona, ruega á cuantos sientan aficiones por el referido deporte se sirvan ponerse en relación con él, dignándose al efecto pasar por esta redacción los martes y viernes por la noche de 9 á 11.

L'ANUNCI DE GAMPER, ORIGEN DEL CLUB
Anunci publicat per Joan Gamper al setmanari 'Los Deportes', el 22 d'octubre del 1899, a la recerca de gent per jugar a futbol. La gènesi del FC Barcelona.

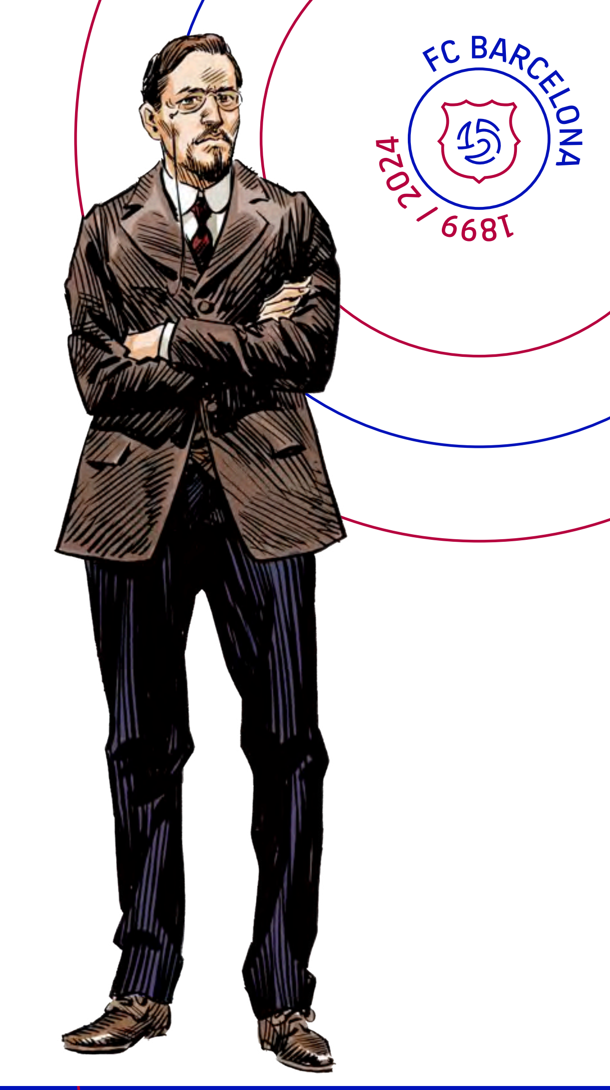
ELS 12 FUNDADORS, UN PER UN

IL·LUSTRACIONS DE JOAN MUNDET

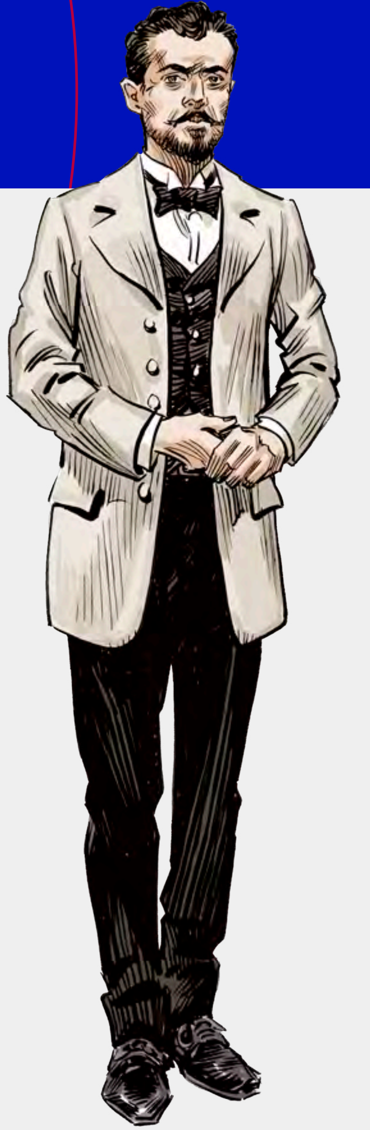
HANS MAX GAMPER HAESSIG

Nascut a Winterthur (Suïssa), el 22 de novembre del 1877, i mort a Barcelona, el 30 de juliol del 1930, és el fundador i va ser cinc vegades president del FC Barcelona (1908-1909, 1910-1913, 1917-1919, 1921-1923 i 1924-1925). L'anunci que va publicar a *Los Deportes* un dia d'octubre del 1899 va donar peu a la fundació del Club al Gimnàs Solé, el 29 de novembre d'aquell any. Va jugar el primer partit de la història blaugrana, el 8 de desembre del 1899, com a capità i, en el segon, va marcar el primer gol de la història del Barça. La seva mitjana de gols en partits oficials és inigualable: 2,89. En va jugar 28 d'oficials i 27 de no oficials amb el FC Barcelona. També té el rècord de gols en un sol partit oficial: 9. El va signar tres vegades: el 10 de febrer i el 17 de març del 1901 a la Copa Macaya i l'1 de febrer del 1903, a la Copa Barcelona. A més de futbol, va practicar rugbi, natació, atletisme i ciclisme, i va ser fundador del FC Zürich. Va estudiar comerç, va treballar en un banc i al Ferrocarril de Sarrià i va ser copropietari d'una empresa d'importacions. Va haver d'exiliar-se després de la xiulada de l'himne espanyol a l'estadi de Les Corts del 1925 i la clausura del Club per sis mesos. El FC Barcelona, al qual va salvar diverses vegades de la desaparició, li va retre un magne homenatge, junt amb tot el futbol català, el 25 de febrer de 1923 i un altre de pòstum el 24 de juny de 1934, ambdós a Les Corts. Té un carrer dedicat a Barcelona, al barri de les Corts, i un altre a Zúric. També la Ciutat Esportiva i el trofeu estiuenc del Club, creat el 1966 pel president Enric Llaudet, porten el seu nom.

WALTER GUSTAV WILD

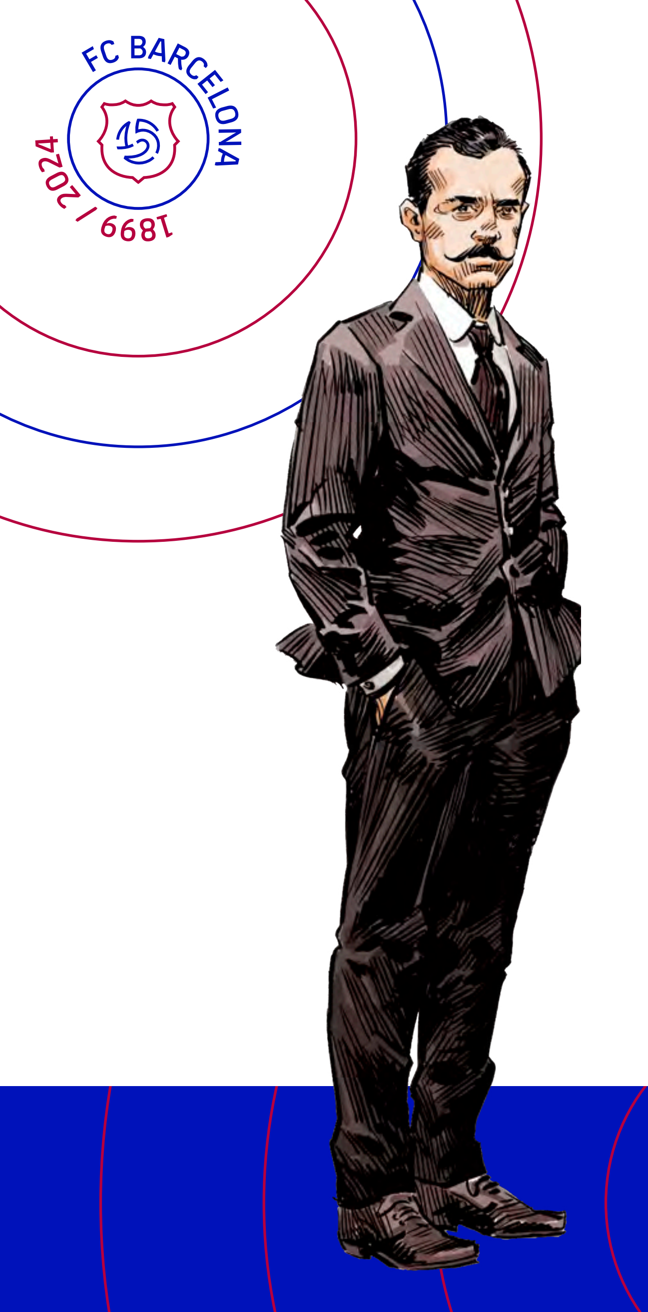
Nascut a Hottingen, Zúric (Suïssa), el 13 d'octubre del 1872, va ser el primer president del Football Club Barcelona perquè era la persona de més edat, 27 anys, en la reunió fundacional del Club. Com Gamper, era membre de l'església evangèlica. Amb ell, i amb Lluís d'Ossó, va redactar els primers estatuts del Club i va ser president fins al 25 d'abril del 1901, quan va haver de marxar de Barcelona per establir-se a l'Amèrica del Sud. Va jugar un total d'11 partits amb el Barça, sent l'últim el 14 d'abril del 1901. Jugava de defensa i no va marcar cap gol. Va viure a Sud-amèrica i a Anglaterra i no va tornar a Barcelona fins al 1949, quan va ser el convidat especial de les Noces d'Or del Club. La seva assistència va ser rebuda amb tots els honors: va sortir al mig del camp de Les Corts amb un abric en què lluïa el primer escut del FootBall Club Barcelona. A més, va ser convidat a presidir la junta directiva celebrada en aquelles dates. Va morir l'any 1953 a Alton, Hampshire (Anglaterra).

BARTOMEU TERRADES I BRUTAU

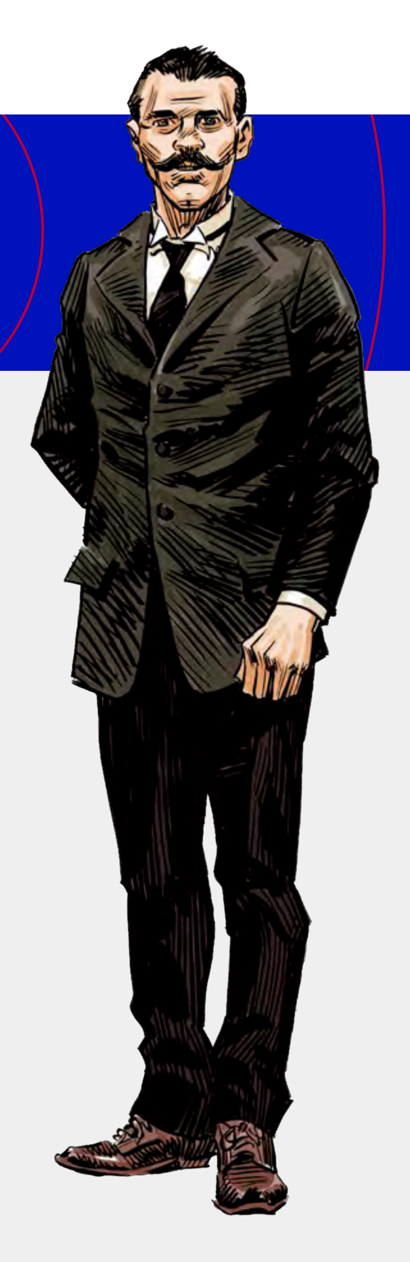
Nascut a Barcelona el 10 de març del 1878, va formar part de la primera directiva com a tresorer i va ser el primer president català (1901-1902), alhora que un autèntic mecenes del Club gràcies a la seva fortuna. Va ser també vicepresident (1904-05) i vocal (1903-04). Va disputar el primer partit de la història del Barça, en va acumular un total de 31 i va marcar un únic gol, contra el Gimnàstic de Tarragona, l'any 1901. Va penjar les botes el 1903. Va familiaritzar-se amb el futbol mentre estudiava a França i Suïssa. Propietari d'una empresa cotonera i pioner en la construcció de màquines de corrent altern, va portar les primeres xarxes de porteria des d'Anglaterra i va impulsar, junt amb D'Ossó, els equips B i C i la comissió esportiva. Íntim amic de Gamper, es va allunyar del Club a partir del 1905 i el 1912 va deixar també d'interessar-se pel futbol. La professionalització dels jugadors no era del seu gust. Va morir a Barcelona el 26 d'agost del 1948.

FC BARCELONA 1899 / 2024

LLUÍS D'OSSÓ I SERRA

Nascut a Barcelona el 17 d'octubre del 1876, va ser el primer secretari (1899-1901) del Club i en va ser directiu entre el 1903 i el 1905. Creador i responsable del segon equip, integrat només per catalans, era molt amic de Gamper i se'l considera el primer mecenes del FC Barcelona, ja que va posar-hi els primers diners. Va disputar el primer partit de la història del Barça i en va jugar un total de 70 com a blaugrana, entre el 1899 i el 1905, en els quals va marcar 63 gols. Regatista, ciclista i caçador, tenia una empresa d'arts gràfiques i va ser el primer cronista dels partits del seu equip a *Los Deportes*. Va escriure una mena de diari en el qual ressenyava les qüestions més importants que succeïen en els primers anys de vida del Club, que probablement va desaparèixer en l'incendi que hi va haver a la impremta familiar. Va morir, solter i sense descendència, l'1 de febrer del 1931.

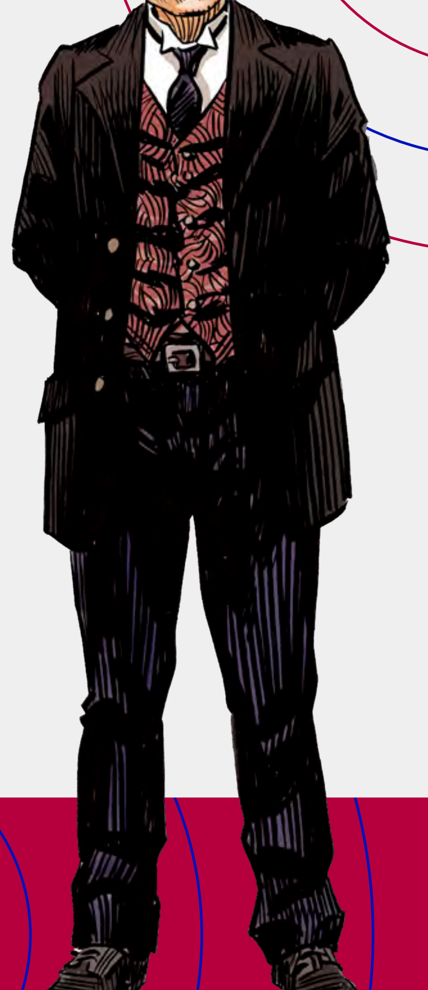

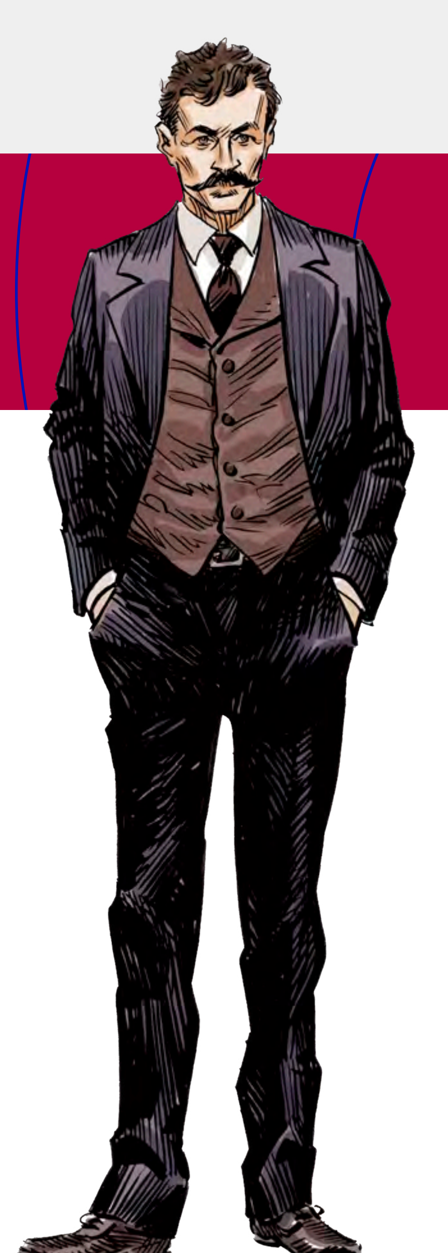
PERE CABOT I ROLDÓS

Nascut a Cabrils (Barcelona) l'any 1876. Va jugar 27 partits amb el FC Barcelona, en els quals va marcar un gol, i va ser directiu entre el 1901 i el 1903. Va ser qui va inscriure el Foot-ball Club Barcelona en el registre d'associacions el 1902, tot acompanyant la inscripció amb els primers estatuts. "Pedro Cabot Roldos, vecino de esta ciudad, con domicilio en la calle Aribau, 5, bajos (Gracia), como organizador de la sociedad Foot-Ball Club Barcelona, tiene el honor de acompañar a V.E. por duplicado los estatutos porque se regirá dicha Sociedad a los fines de que se digne devolverle un ejemplar con la nota de presentación suscrita por V.E. según está prevenido por la vigente ley de asociaciones. Barcelona, 18 de noviembre de 1902." Treballava a la naviliera de la seva família i va morir, amb només 31 anys, de tifus, el 28 d'agost del 1907.

OTTO MAIER ZEUNER

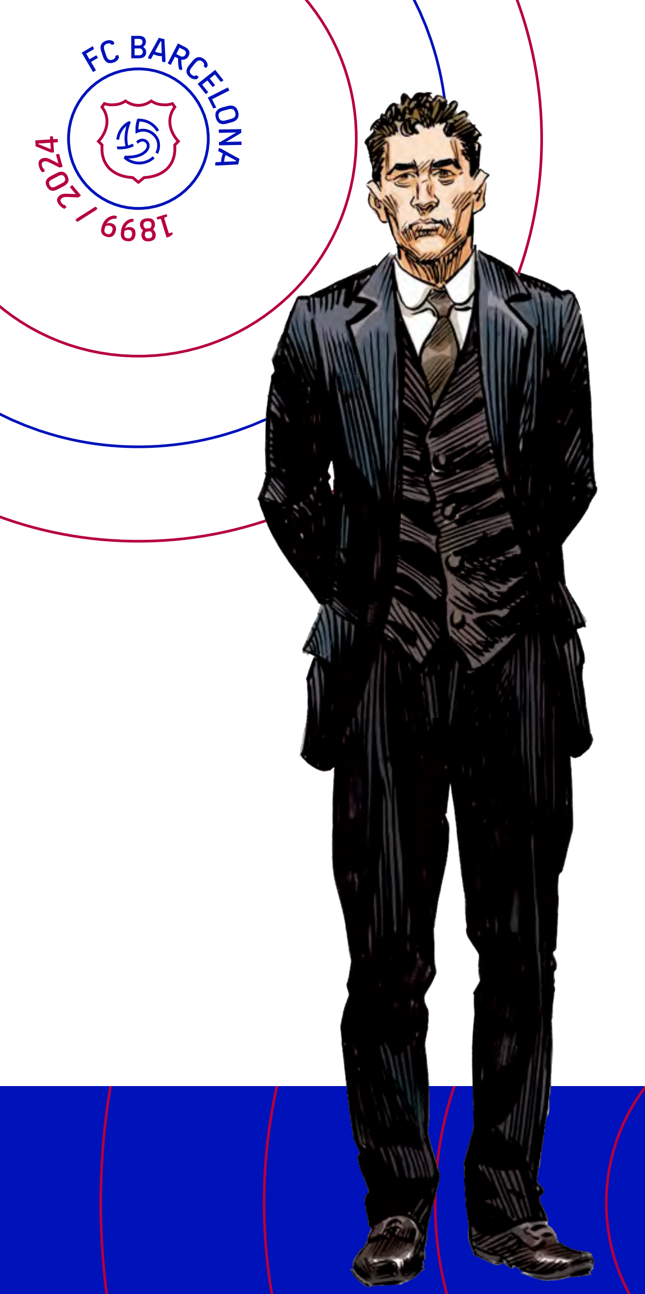
Nascut el 2 de setembre del 1877 a Heidenheim (Baviera, Alemanya). És possible que el FC Barcelona vesteixi de blau i grana perquè són els colors del seu lloc de naixement. Va arribar a Barcelona el 1898, com a delegat de l'empresa Hartmann, dedicada al material sanitari. El 1921 va fundar l'empresa Industrias Sanitarias SA. A més del futbol, practicava golf i tennis. Amb el FC Barcelona va jugar un total de 18 partits i va marcar 7 gols. El darrer va ser el 9 de març del 1902. Va formar part de la directiva entre el 1900 i el 1904. El seu fill, Enrique *Bubi* Maier, va ser el primer espanyol que va guanyar el torneig de Wimbledon. Va ser en la modalitat de dobles mixtos, l'any 1932. I també a l'Open USA, el 1935. Va morir a Barcelona als 88 anys, el 6 d'octubre del 1965.

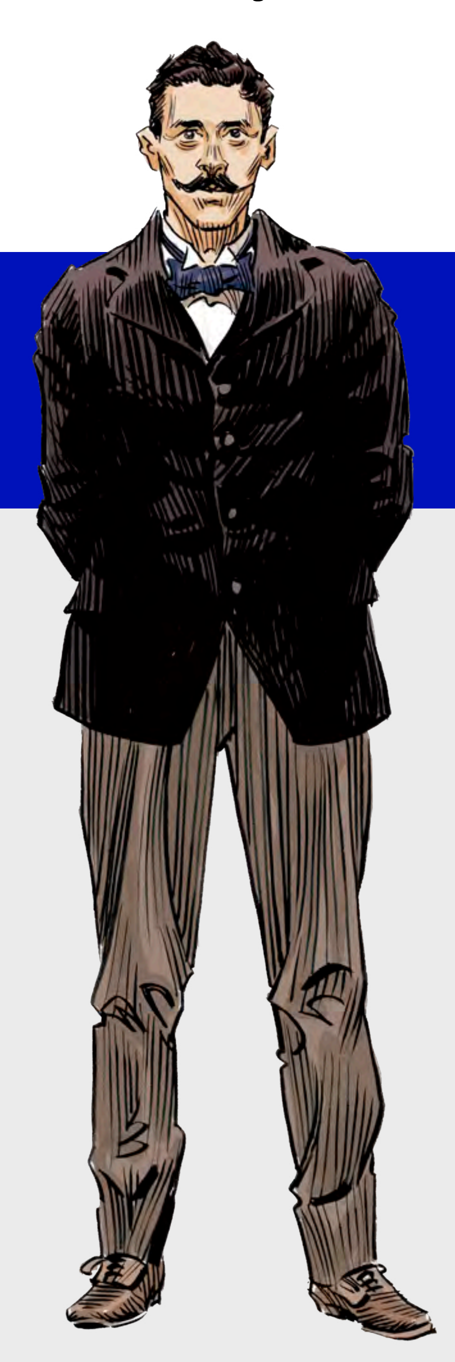
JOHN PARSONS ALEXANDER

Nascut a Barcelona, de pares anglesos, el 14 d'abril del 1875. Va ser vicepresident del FC Barcelona entre els anys 1899 i 1901 i jugador fins al 1904, disputant 41 partits en els quals va marcar 15 gols. En el primer partit de la història del Club, però, el 8 de desembre del 1899, va jugar amb l'equip rival, el de la Colònia Anglesa. Germà de William Parsons, és un dels genuïns pioners del futbol a Catalunya: abans de ser un dels fundadors del Barça, practicava aquest esport amb els seus amics anglesos. Va fundar la fàbrica de tints i tintoreria Hijo de Juan Parsons y Cia i era col·leccionista, molt aficionat a la filatèlia. Va rebre molts premis per aquesta afició. Va morir també a Barcelona, a l'Hospital de les Colònies Estrangeres, el 18 de novembre del 1960.

WILLIAM PARSONS ALEXANDER

Nascut a Barcelona, de pares anglesos, l'any 1877. A més de ser un dels fundadors del FC Barcelona, també va fundar el Lawn-Tennis Club Barcelona, el que després seria el Reial Club de Tennis Barcelona. Germà de John Parsons, com ell va jugar en l'equip de la colònia anglesa en el primer partit de la història del Barça. Va ser nomenat subcapità en la reunió del dia 13 de desembre del 1899, en la qual el Football Club Barcelona es va fusionar amb aquell Team Anglès. Al febrer del 1900, però, va ser substituït en el càrrec per Ernest Witty, perquè va haver de marxar de Barcelona rumb a Manila per motius familiars. Es va establir allà i allà va morir, en data desconeguda.

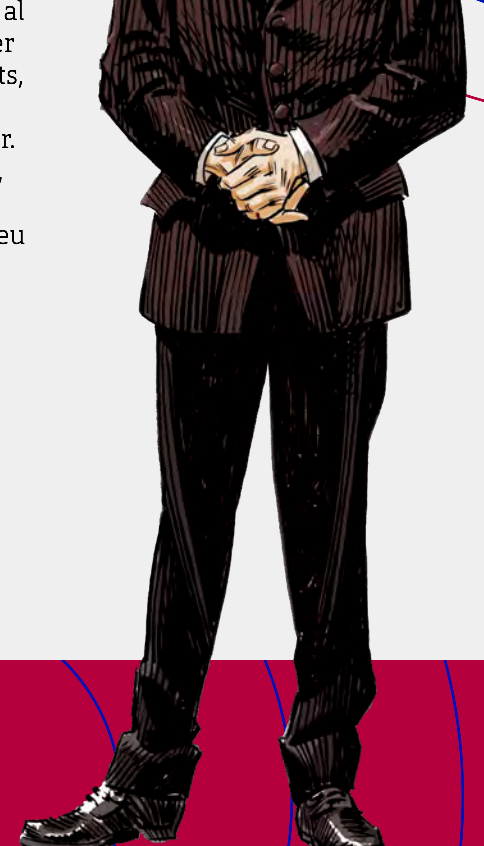

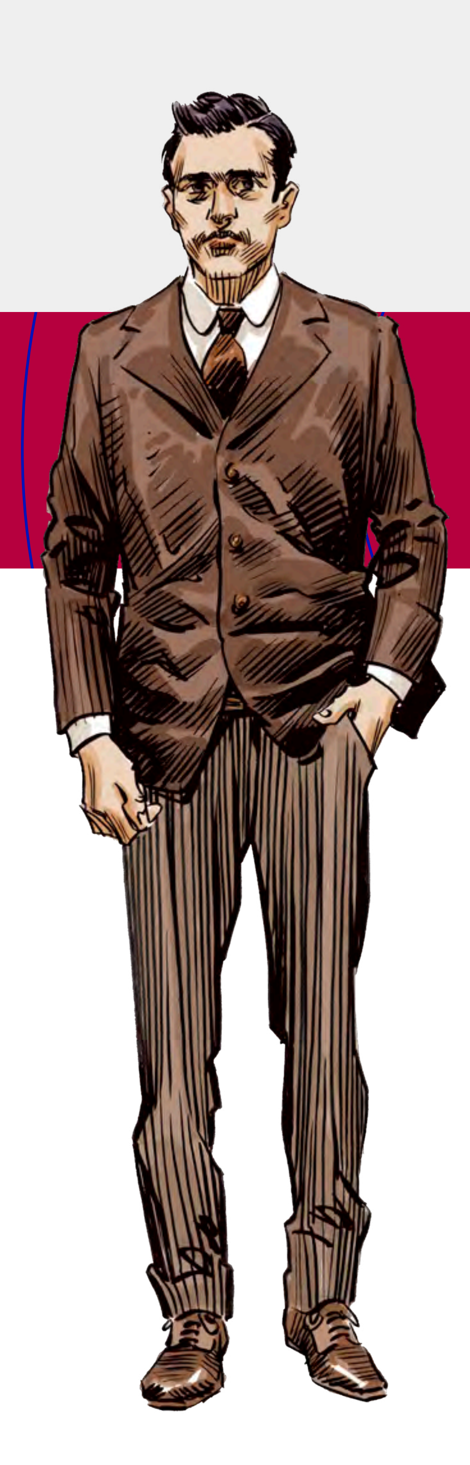
JOSEP LLOBET I LLOBET

Nascut a Barcelona el 22 de gener del 1875, va participar en el primer partit de la història del Barça. En total, va disputar 4 partits oficials i 50 de no oficials, en els quals va marcar 5 gols. El darrer el va jugar el 26 de setembre del 1906. Entre el 1901 i el 1907 va ser directiu del club, amb els càrrecs de tresorer i vocal i va ser escollit en la junta del 6 d'octubre del 1905 vicepresident, càrrec que va ostentar fins a la junta del 1907. D'idees republicanes, tot i que provenia d'una família monàrquica, era representant farmacèutic i es va casar als 40 anys, l'any 1915, amb una dona de 19, Joana Gaitx, amb la qual va tenir nou fills. Regatista i tirador d'esgrima, va morir l'any 1937 d'un atac de cor.

ENRIQUE DUCAY AGUILERA

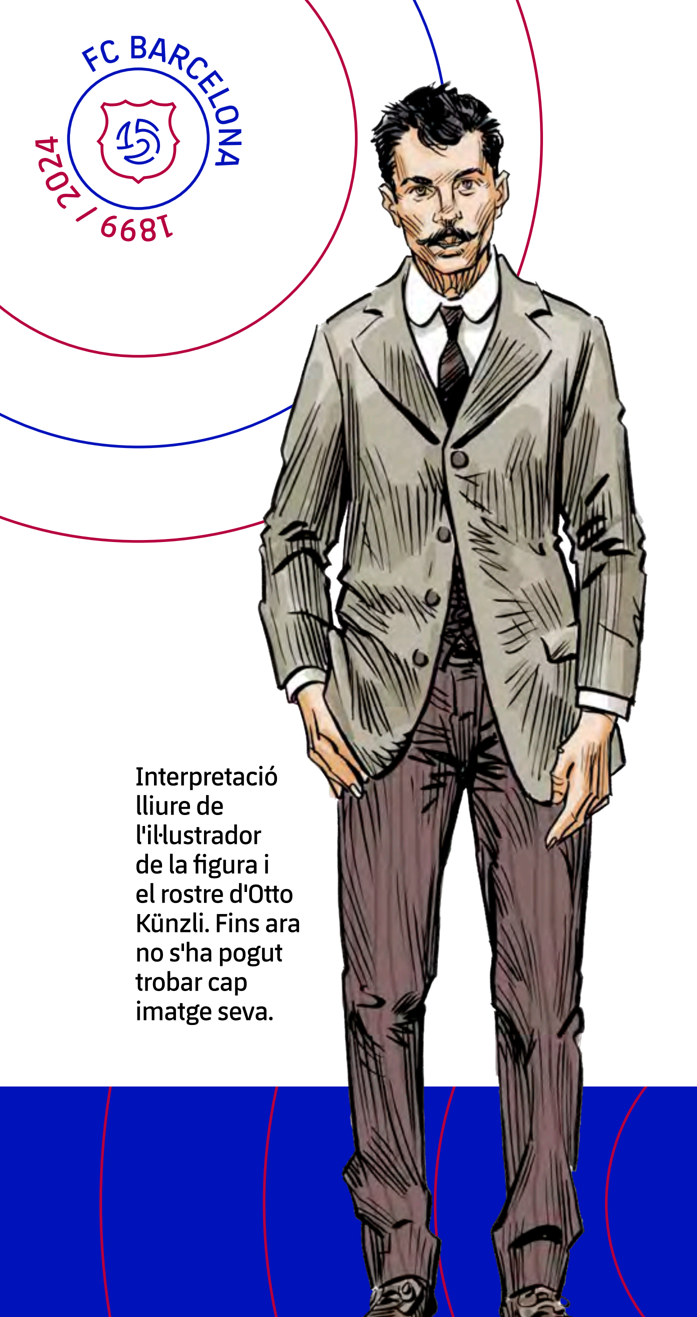
Nascut a Saragossa l'any 1882, era íntim amic d'Otto Maier. De fet, sempre va ser el seu advocat i va tenir diversos càrrecs en les empreses de l'alemany. Tots dos es van posar al costat del bàndol nacional en la Guerra Civil espanyola. Ducay no va jugar mai cap partit amb el Barça i va destacar per la seva afició al tir al colomí. Va fer de linier en el partit jugat a Les Corts, el 25 de febrer del 1923, en homenatge a Joan Gamper. A la banda de l'altre costat, com no podia ser d'una altra manera, hi havia el seu amic Otto Maier. Va morir, sense descendència, el 16 de febrer del 1947.

CARLES PUJOL ALFERT

No es coneix la data del seu naixement ni la de la seva defunció. Vivia a Sant Gervasi de Cassoles i la seva família tenia una de les fàbriques de joguines, marcs, motllures, miralls, quincalla i peces de fusta més importants del país: Jaime Pujol e Hijo. Fins poc abans de la fundació del Club, havia estat a Madrid com a representant de l'empresa familiar. Formava part de la Sociedad Los Deportes, amb el càrrec de secretari, i no va jugar mai cap partit amb el FC Barcelona. Era habitual veure'l fer de jutge en tot tipus de proves, tant de curses a peu com de ciclisme.

Interpretació lliure de l'il·lustrador de la figura i el rostre d'Otto Künzli. Fins ara no s'ha pogut trobar cap imatge seva.

OTTO ANTOINE KÜNZLI

En un article publicat recentment pel membre de la Comissió Històrica del FC Barcelona Xavier Garcia Luque, es pot llegir que, en contra del que es pensava, Otto Künzli no va néixer a la localitat suïssa d'Aadorf, sinó a Torí, el 23 de gener del 1878. La qual cosa afegeix Itàlia a la llista dels orígens dels fundadors del Barça. La família i la nacionalitat de Künzli eren, però, helvètiques. Garcia Luque explica també que el seu pare, Josef Künzli, va ser un marxant d'art que, a finals del XIX, va fer més gran el seu negoci amb la impressió i la venda de litografies i postals. Torí, París i..., Barcelona, van ser els seus centres de distribució. Per això Otto Künzli va néixer al Piemont i per això també va viure a Barcelona. Amb Gamper va coincidir, però, a Zúric: tots dos jugaven al Zúric FC, Otto Künzli en la posició de defensa. La mateixa que va ocupar en el primer partit de la història del FC Barcelona, el 8 de desembre del 1899, contra el Team Anglès. No en va tornar a jugar cap més. A la capital catalana ja havia disputat, juntament amb Gamper i Wild, alguns partits de futbol improvisats a Sant Gervasi de Cassoles, als voltants de l'aleshores carrer d'Espanya, avui dia carrer de Lincoln. No s'ha pogut trobar cap imatge seva.

ESTAT DE GUERRA

El 29 de novembre del 1899 la província de Barcelona es trobava en estat de guerra. Un mes abans, el 27 d'octubre, el capità general de Catalunya, Eulogio Despujol, havia emès un ban declarant aquesta excepcional mesura. Tot venia provocat pel conflicte conegut com el *tancament de caixes*, esdevingut quan els botiguers barcelonins van decidir no pagar la pujada d'impostos. Tanmateix, l'estat de guerra no havia afectat la reunió fundacional del Barça, que s'havia fet, amb la pertinent autorització, de nou a onze de la nit, quan no hi havia toc de queda. Segons es podia llegir al ban signat per Despujol, únicament "los cafés y restaurantes se cerrarán a las 12 de la noche y las botillerías, tabernas, bodegones y casas de comidas, a las 10". L'estat de guerra no va ser aixecat fins al 21 de desembre, 13 dies després del primer partit de la història del Barça i tres abans del segon.

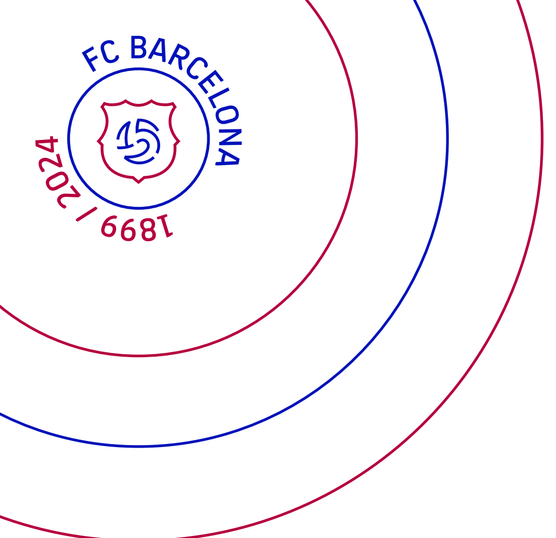

GIMNASIO SOLÉ

ELS DOTZE FUNDADORS

1 Joan Gamper.
2 Bartomeu Terrades.
3 John Parsons.
4 Enrique Ducay.
5 Carles Pujol.
6 William Parsons.
7 Pere Cabot.
8 Josep Llobet.
9 Walter Wild.
10 Lluís d'Ossó.
11 Otto Künzli (interpretació lliure de l'il·lustrador).
12 Otto Maier.

AIXÍ ES VA FER UNA PORTADA PER A LA HISTÒRIA

AMB LA IDEA DE RECREAR EL MOMENT FUNDACIONAL DEL FC BARCELONA, VAM TRIAR L'IL·LUSTRADOR CATALÀ JOAN MUNDET, QUE HA REIMAGINAT, UN PER UN, ELS DOTZE FUNDADORS PER COMPONDRE UNA IMATGE HISTÒRICA

ALBERT FIBLA
FOTO © JORDI SERRA MANYOSA

Com no podia ser d'una altra manera, el 125è aniversari del FC Barcelona és el gran protagonista del número de desembre del 2024 de la REVISTA BARÇA. No són poques les icones gràfiques que representen aquesta important efemèride: el logo, el cartell de Miquel Barceló, la mascota... Tot i així, l'equip de la revista ha apostat per una portada diferent del que ja s'havia ofert a l'afició culer. La idea ha estat retornar al moment de la fundació, a aquell històric 29 de novembre del 1899 i al Gimnàs Solé. Com seria la imatge dels dotze fundadors sortint d'aquella reunió, origen del FC Barcelona?

Després d'un exhaustiu treball de cerca, l'equip de disseny de la REVISTA BARÇA es va posar en contacte amb Joan Mundet, reputat il·lustrador que va merèixer, l'any 2011, el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Mundet, nascut l'any 1956 a Castellar del Vallès, és especialment conegut per ser l'autor de les il·lustracions de la sèrie de novel·les del Capitán Alatriste, d'Arturo Pérez-Reverte, i de les seves adaptacions al còmic. Sigui com sigui, la seva experiència en novel·la històrica gràfica va ser determinant perquè fos escollit per dibuixar els dotze fundadors del Barça.

Es conserven fotografies confirmades d'onze dels assistents a la reunió al Gimnàs Solé. Són les que van inspirar Joan Mundet per reimagi-

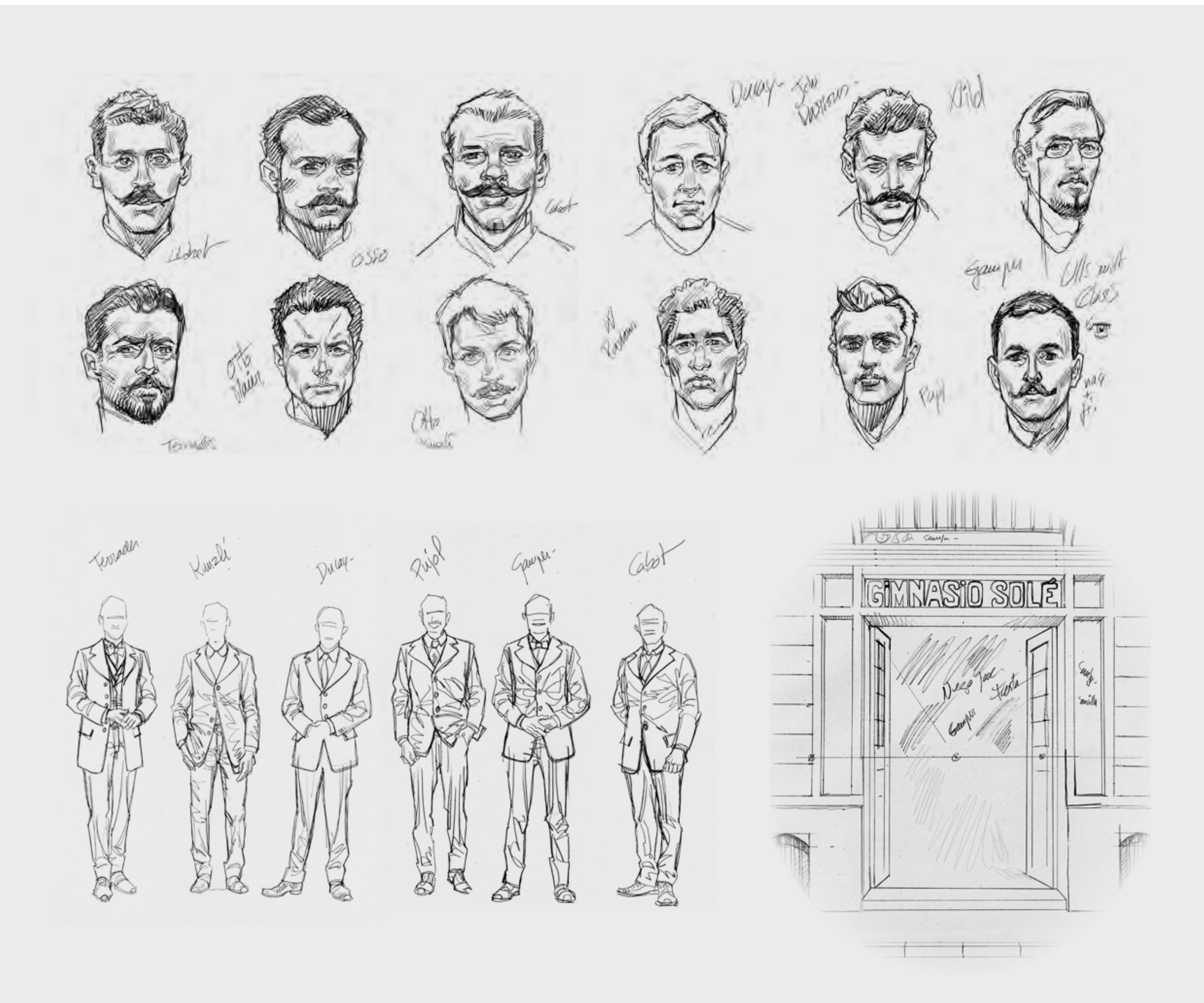
nar el moment fundacional del FC Barcelona. Així, el seu llapis va traçar els rostres de Gamper, Wild, els germans Parsons, Maier, Ducay, D'Ossó, Cabot, Pujol, Llobet i Terrades. A alguns, això sí, els va haver de rejovenir respecte de la imatge de referència fins a l'edat que tenien el 29 de novembre del 1899, i a Otto Künzli -de qui, de moment, no existeix una imatge confirmada-, se'l va inventar.

UN QUADRE IMPONENT

El cas és que Mundet va crear, potser caldria dir va recrear, una imatge mai vista fins ara. Els dotze fundadors apareixen dempeus, liderats per Joan Gamper, a la porta del Gimnàs Solé, component un quadre imponent, que fa justícia a la importància d'aquell moment. Tots vestits i pentinats d'acord amb l'època. Trajos, armilles, corbates, corbates de llaç... Dotze joves que miren al futur des del 1899.

"Primer vaig definir l'escenari. Després, vaig fer els retrats dels dotze fundadors a partir de les fotos de referència. Vaig inventar la posició del cap de cadascun d'ells utilitzant les imatges de guia i tenint en compte fotografies de grup de l'època. Vaig mirar que cadascú fos cadascú i, a partir dels retrats del personatge, vaig decidir la posició de les mans, del cos...", explica Joan Mundet. "Un per un, peça a peça, vaig fer una còpia en blau sobre paper de dibuix de l'escenari i dels personatges, de cos sencer i amb el cap inclòs. Sobre aquesta còpia, vaig passar-ho tot a tinta xinesa", hi afegeix. "Amb tots els elements a punt, vaig poder muntar l'escena, col·locant els personatges al seu lloc. A l'hora de fer el muntatge final, per tal que es llegís bé la capçalera de la REVISTA BARÇA, vaig enfosquir el fons i vaig pujar el to dels vestits dels personatges", conclou.

A sota, una mostra dels esborranys que va realitzar Joan Mundet de cadascun dels dotze fundadors del FC Barcelona i de l'entrada del Gimnàs Solé.

UNA FESTA PER CELEBRAR UN SEGLE I QUART DE VIDA

EL DIA QUE FEIA 125 ANYS DE LA FUNDACIÓ DEL FC BARCELONA, EL BARCELONISME VA VIURE UNA FESTA CARREGADA D'EMOTIVITAT I DE MOMENTS BRILLANTS

ALBERT FIBLA
FOTOS: CENTRE DE DOCUMENTACIÓ © FC BARCELONA

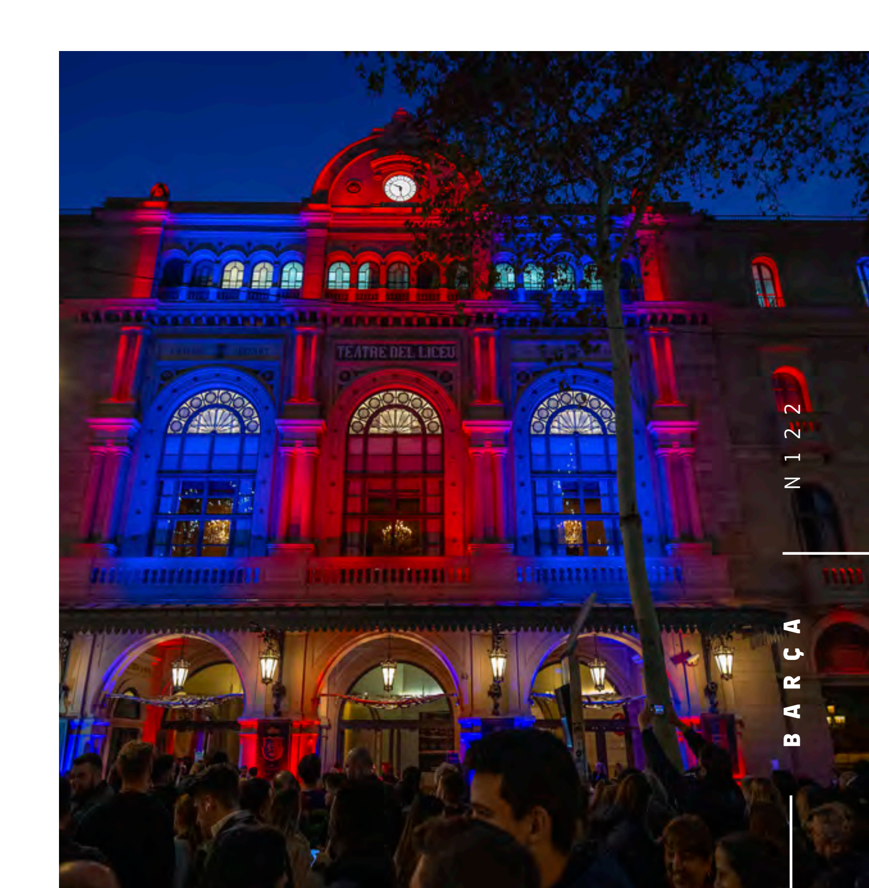
Va ser una jornada històrica, la del 29 de novembre del 2024. En un escenari immillorable, el Gran Teatre del Liceu, molt a prop del que va ser el Gimnàs Solé, el lloc on els fundadors es van reunir el 29 de novembre del 1899, la gala del 125 aniversari va aplegar prop de 2.000 convidats. Tots van desfilar, enmig dels flaixos, per la catifa vermella abans d'ocupar les seves butaques. Bona part d'aquesta història d'un segle i quart es va manifestar amb la presència d'esportistes que han vestit la samarreta blaugrana en moltes èpoques. Futbolistes principalment, però també exjugadors de bàsquet, handbol, futbol sala i hoquei del millor club poliesportiu del món. En l'àmbit institucional és destacable l'assistència dels últims presidents del Club -Enric Reyna, Joan Gaspart, Sandro Rosell i Josep Maria Bartomeu-, mentre que la Generalitat de Catalunya va estar representada pel president del Parlament, Josep Rull, i els expresidents Pere Aragonès, Quim Torra, Artur Mas i Jordi Pujol.

EL TREN DE LA HISTÒRIA

La veu de l'Spotify Camp Nou, i també de l'Estadi Olímpic, Aleix Santacana, va donar la benvinguda a la gala i va convidar tothom a prendre el tren de la història blaugrana per retrobar el fundador, Joan Gamper, interpretat per l'actor Pep Anton Muñoz. Després, el discurs del president. Emotiu, eloqüent i, per moments, emocionat, Joan Laporta va recórrer els 125 anys de vida del Club evocant tot allò que els fundadors haurien somiat i posant en valor el compromís del Barça amb Catalunya i amb la defensa dels drets i les llibertats, així com la voluntat de ser una entitat oberta al món. Tot seguit, Llorenç Tarrés i Sandra Sabatés van conduir, de manera impecable, un acte ple de sorpreses i moments carregats d'emoció. Hi va haver lloc per a l'humor, amb els actors Jordi Ríos i Toni Albà, que van recuperar la parella còmica que formaven el Johan Cruyff i el Carles Rexach del programa *Crackòvia*; i amb Pep Plaza, que va mostrar una part del seu amplíssim repertori d'imitacions per repassar de manera accelerada la història culer.

En un escenari on han sonat les millor veus del món es van poder escoltar unes quantes veus autoritzades del barcelonisme. Com la de Jordi Cruyff, que va posar en valor La Masia i va recordar la influència del seu pare a l'hora de construir l'equip que va conquerir la primera Copa d'Europa, l'any 1992. O la d'Alexia Putellas, una de les referents femenines del barcelonisme actual i futur. La pantalla va transmetre també els missatges del millor jugador de la història del futbol, Leo Messi, i de molts altres protagonistes de la història del Barça, com ara Pep Guardiola, Carles Puyol, Andrés Iniesta i Evaristo de Macedo.

La façana del Gran Teatre del Liceu va lluir amb els colors blau i grana el vespre del 29 de novembre del 2024, 125 anys després de la reunió fundacional del FC Barcelona.

GALA DEL 125è ANIVERSARI DEL FC BARCELONA

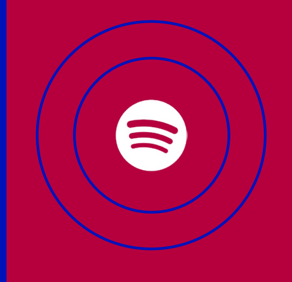

GALA DEL 125è ANIVERSARI DEL FC BARCELONA
GALA DEL 125è ANIVERSARI DEL FC BARCELONA

FCB

BARÇA

2024
1899/2024

L'ESCUT AL PIT

Som un sol crit
El cor del camp
Blaugrana el nostre amor
Que mai ens ha faltat
Som el camí
La llum d'un far
Batalles que hem vençut
Batalles que hem lliurat
Hem caigut i ens hem alçat
Mai han faltat les ganes d'aixecar-se
Cridarem als quatre vents
amb llàgrimes d'orgull
que som del Barça.
Barça

Som un sol crit
El tro seguint un llamp
Els amors que hem perdut
I els que hem trobat
Som el desig
Ansiós per continuar
Res em farà patir
Si em fas costat
Hem caigut i ens hem alçat
Mai han faltat les ganes d'aixecar-se
Cridarem als quatre vents
amb llàgrimes d'orgull
que som del Barça.
Barça

Porto l'escut al pit
Em protegeix el cor
Porto l'escut al pit
El meu tresor
Porto l'escut al pit
Em protegeix el cor
Porto l'escut al pit
El meu tresor
Porto l'escut al pit
Em protegeix el cor
Porto l'escut al pit
El meu tresor
Barça

Les sòcies i els socis del FC Barcelona van decidir, amb un 63% dels vots, que *L'escut al pit* sigui el Cant oficial del 125è aniversari del Club. La cançó, disponible a Spotify, compta amb lletra de Xavier Gonzàlez-Costa, música de Carles Cases i la interpretació vocal de l'Orfeó Català i de Dracs 1991. La decisió es va conèixer durant la Gala del 125è Aniversari celebrada al Gran Teatre del Liceu, després que els tres temes candidats s'interpretessin en directe.

L'escut al pit es va imposar a *Un sentiment*, amb lletra de Marc Ricós i música de Núria Graham, i a *Del bressol a l'infinit*, amb lletra de David Bricollé i música d'Albert Guinovart.

Amb l'anunci del Cant guanyador es va tancar un exitós procés col·laboratiu, engegat pel FC Barcelona al mes de maig, en el qual es va apel·lar a la creativitat de la massa social barcelonista, que va comptar amb la participació de compositors, productors i veus de primer nivell.

CAT, UN NOU MEMBRE DE LA FAMÍLIA BLAUGRANA

La mascota del 125 aniversari és un gat fer, un felí autòcton de Catalunya, creat a partir de l'escut del Club, que porta en el seu ADN els trets més característics del Barça

El nou membre de la família blaugrana estarà present en molts dels esdeveniments esportius i institucionals del Club. A més, tindrà el seu propi perfil a les xarxes socials, a Instragram i a TikTok, (@catculer).

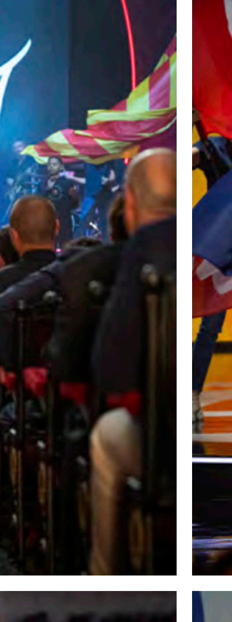
En la gala del passat 29 de novembre, al Liceu, es va presentar un nou membre de la família culer: Cat, la mascota del 125è aniversari del FC Barcelona. Es tracta d'un gat fer, un felí autòcton de Catalunya, que duu en el seu ADN els elements més característics del Barça. Cat no té un gènere en concret, és una mascota femenina i masculina alhora, responent així al seu esperit integrador, i té un caràcter afable i positiu. És un gat fer alegre, entusiasta del futbol i de tots els esports que formen part del caràcter multiesportiu del FC Barcelona. Li agrada compartir moments amb els més petits i, tot i que no parla, és una mascota molt expressiva, gràcies al seu somriure cent per cent blaugrana i als seus ulls brillants.

Un dels fets que fa especial el nou membre de la família blaugrana és que ha estat creat a partir de l'escut del Barça. Les arestes donen forma a les seves orelles, mentre que les seves galtes i la seva gran boca riallera apareixen amb la mateixa forma que la part inferior de l'escut. Cat honora també les arrels catalanes del Club, pel fet de ser un animal autòcton i, òbviament, pel seu nom. A més, al seu front hi apareixen quatre barres vermelles sobre fons groc, emulant la senyera, i la seva boca mostra els colors blau i grana amb la pilota al mig.

EL PROCÉS DE CREACIÓ

Cat havia de ser una mascota culer, carismàtica, innovadora, líder, exigent, creativa i integradora. Així la van imaginar en un llarg procés de concepció i creació, liderat per l'àrea d'Identity del FC Barcelona i realitzat pels reconeguts germans Grangel, de Grangel Studio. Aquest centre creatiu, fundat per Jordi i Carles Grangel, es troba molt a prop de l'Spotify Camp Nou i ha treballat en l'àmbit internacional amb grans productores cinematogràfiques, com DreamWorks, Warner Bros, Sony i Universal Pictures. Grangel Studio ha estat, de fet, el responsable de la creació de grans èxits de l'animació, com ara *Madagascar*, *Kung Fu Panda* i *La Núvia Cadàver*, i ha estat guardonat amb un Òscar per *Pinocchio* i un Annie per *Spirit*.

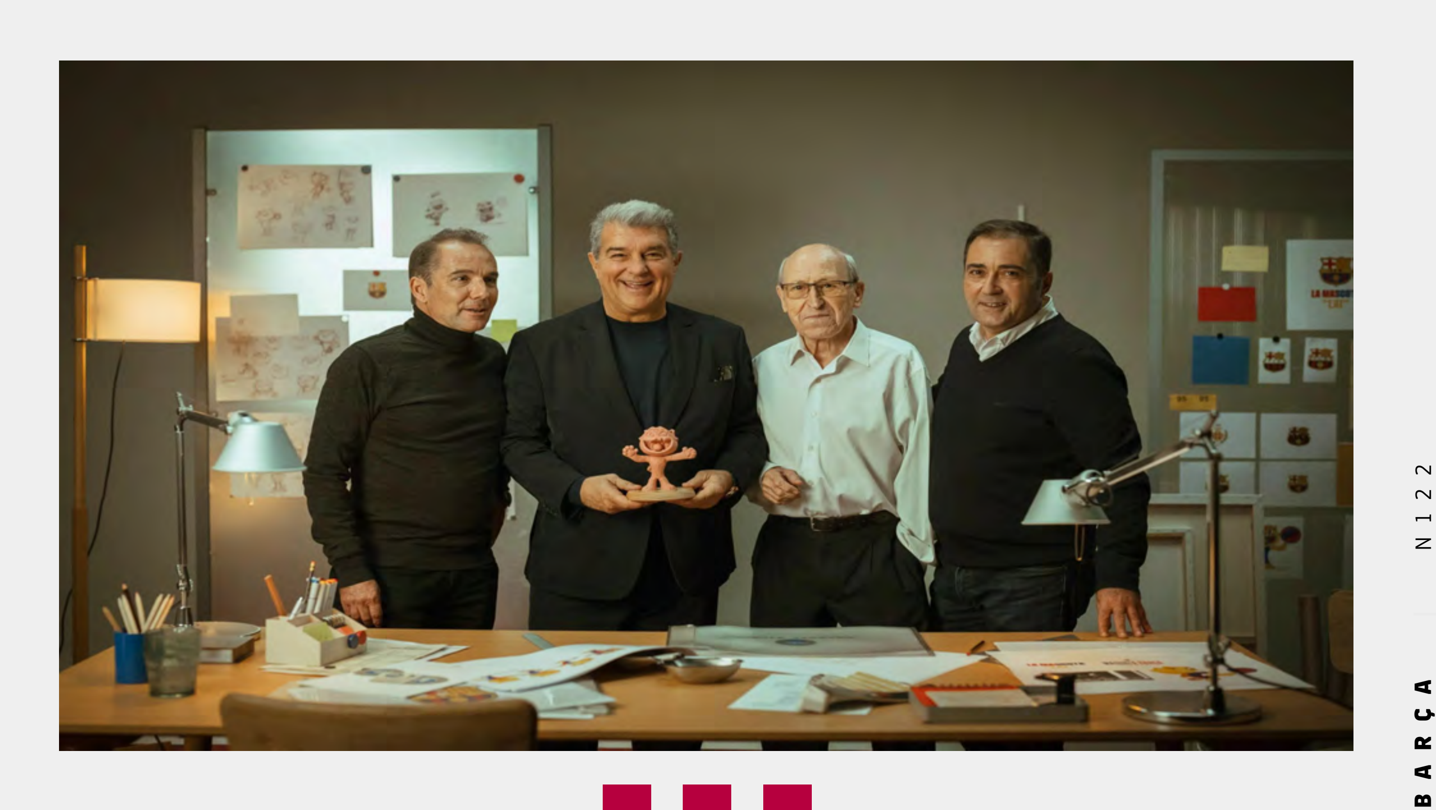
L'empresa encarregada de donar vida a la mascota del 125 aniversari del Barça ha estat DDT Efectos Especiales, fundada per David Martí i Montse Ribé. Una companyia que ha treballat en produccions com *El orfanato*, *La piel que habito* o *Un monstruo viene a verme*, que l'any 2007 va guanyar un Oscar de Hollywood per la seva feina a *El laberinto del fauno*, de Guillermo del Toro, i que l'any passat va estar nominada amb *La sociedad de la nieve*, de Juan Antonio Bayona.

1899

DAVID CARABÉN

“EL BARÇA, DEL 75È AL 125È ANIVERSARI HA ESDEVINGUT UNA MARCA GLOBAL”

EL COMISSIONAT DEL 125È ANIVERSARI ASSEGURA QUE S'HA DEDICAT "EN COS I ÀNIMA" A AQUEST PROJECTE

MARC PARRAMON FOTOS: © FC BARCELONA / GERMÁN PARGA, MARC GRAUPERA

David Carabén van der Meer (Barcelona, 1971) és llicenciat en Ciències Polítiques, líder del grup Mishima, director de programes de televisió i, des del 2022, Comissionat del 125è Aniversari del Club. La seva vinculació amb el Barça li ve de família, el seu pare Armand Carabén va ser gerent del Club als anys 70 i una figura clau en l'arribada de Cruyff al FC Barcelona. Pocs dies després de la Gala al Liceu ens atén per fer balanç de les iniciatives que s'han impulsat en el marc d'aquesta efemèride.

Ser Comissionat del 125è Aniversari del Barça sona a càrrec molt solemne, quines tasques implica?
Bàsicament són dos aspectes. Per una banda, establir el marc conceptual de la celebració; és a dir, definir què celebrem més enllà de la pura efemèride, concretat en el manifest *Volem la pilota* i després la coordinació dels actes principals de l'aniversari, com la Gala del Liceu del dia 29 de novembre, per exemple.

Què ha volgut transmetre amb el leitmotiv 'Volem la pilota'?
És un destil·lat que intenta sintetitzar el nostre estil de joc i la simbiosi del Club amb els afanys del país. Tenir la pilota és voler tenir veu. Et reconnecta amb la infantesa, és voler jugar, voler pertànyer. I encaixa amb l'herència de Cruyff que va traduir el joc combinatiu tradicional del Barça convertint-lo en possessió de pilota.

Quan li proposen el càrrec de Comissionat, quin és el desafiament més gran que li va venir al cap?
Assumir que durant dos anys estaré dedicat en cos i ànima al projecte i que difícilment serà combinable amb la meva vida anterior. També veure la gran responsabilitat que això suposa; és una efemèride important, i em fa molta il·lusió tenir aquest privilegi. I, per descomptat, el fet que el Barça, del setanta-cinquè al cent vint-i-cinquè aniversari ha esdevingut una marca global i això afecta com se celebra l'efemèride.

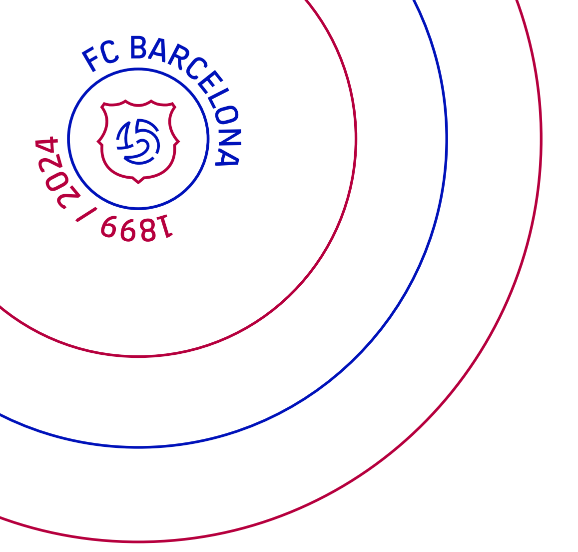
Fer de Comissionat l'haurà revinculat emocionalment amb el seu pare, Armand Carabén, gerent del Club durant el 75è aniversari de l'Entitat...
Sí, tot i que aquesta vinculació emocional ja la vaig viure en la primera dècada del 2000 quan vaig treballar a Barça TV. Allà d'una manera més o menys conscient o inconscient sí que vaig estar buscant el pare, a través de fotografies, a través de gent que l'havia tractat. I ara, precisament pel meu passat familiar, aquesta funció de Comissionat era una feina a la qual no podia dir que no.

Una de les icones més perdurables dels aniversaris del Barça són els seus cartells. En aquest cas Miquel Barceló ha agafat el testimoni de Miró i Tàpies. Tot un luxe, no?
Sí, crec que ha estat una de les decisions més fàcils. Fins i tot abans de rebre l'encàrrec, ell ja tenia, en algunes llibretes, esbossos del cartell. És un pintor que s'ha empeltat de la tradició de la pintura avantguardista catalana i l'ha portat a una nova dimensió. És culer i la seva carrera està en un moment molt dolç. Per exemple, aquest estiu, mentre feia el cartell del Barça, el seu altre gran client era la catedral de Nôtre Dame, per a la qual ha fet uns tapissos.

Canviant de disciplina artística, tenim també un nou Cant oficial. Com s'ho va plantejar com a músic?
Com a músic, en aquest cas, sabia perfectament que havia de guardar-me les mans a les butxaques. Aquí vaig voler tirar del joc col·lectiu del Barça i vam crear un format híbrid, per dir-ho d'alguna manera: públic-privat (riu), amb una convocatòria oberta de lletres i uns músics i productors convidats.

Quin era el major repte, doncs?
La meva preocupació era no fer un Cant que quedés en la nit dels temps, és a dir, que fos massa atemporal. I amb *L'escut al pit* hem donat en el clau. Commou i té aquest component de les cançons pop, que és molt immediat.

La Junta Directiva del FC Barcelona va aprovar, el 26 d'abril del 2022, el nomenament de David Carabén com a Comissionat pel 125è aniversari del Club.

Completant el bloc creatiu, tenim també la nova mascota CAT, de la mà de Grangel Studio. Com sorgeix la idea de contactar amb aquest equip que ha treballat per a Hollywood?
La idea de crear la mascota és del departament de Barça Identity, liderat per la Paloma Mikadze. A la Premier League gairebé tots els equips en tenen una i és una manera d'acostar-se a les noves generacions. Jo coneixia els germans Grangel i ràpidament vam veure que, com en el cas del Miquel Barceló, ens trobàvem davant de dos grans culers. La mascota funciona molt bé i ens queda la satisfacció d'haver treballat amb gent del país amb projecció internacional.

En canvi, l'espot de l'aniversari, un peça molt poètica, el dirigeix Leigh Powis, un reconegut realitzador de publicitat britànic. Com s'ha conceptualitzat aquest producte?
Aquesta és la pota de l'aniversari que va orientada al públic internacional i vam buscar el millor realitzador mundial que es dedica al món dels esports, que és el Lewis. Era una feina que l'havia de fer una persona que ens veiés des de fora i que no donés per enteses moltes coses que els d'aquí donem per enteses en definir què és el Barça. Ha sigut una producció complicada perquè la disponibilitat dels jugadors aquest estiu va ser mínima amb l'Eurocopa i els Jocs Olímpics, però ha sortit molt bé.

Durant els propers mesos hi haurà més accions en el marc del 125è aniversari. Què hem d'esperar?
Tenim el videopòdcast mensual *La Llotja del 125*, amb capítols monotemàtics on intentem tractar de manera transversal aspectes tant de l'actualitat com de la història del Barça. Però després hi ha altres esdeveniments puntuals. Un d'aquests és la caminada popular a Montserrat el 22 de març i d'altres que estem preparant per als propers mesos.

Com ha mantingut les constants vitals amb dignitat amb la feina d'aquest mesos, liderant Mishima, col·laborant als mitjans, presentant el programa *El nou Clam*, sent pare de dos fills...?
Doncs quedant malament amb gairebé tothom! (riu) i agraint a la família que m'ha aguantat i als Mishima que els he abandonat durant un temps..., però ara hi torno!

"ABANS DE REBRE EL NOSTRE ENCÀRREC, BARCELÓ JA TENIA ESBOSSOS DEL CARTELL"

BARÇA MATCHDAY PLAYLISTS

Only on Spotify

FC Barcelona

Barça

Barça Matchday

Barça Matchday
468,931 FOLLOWERS

My Matchday Songs: Pedri

My Matchday Songs: Pedri
265,213 FOLLOWERS

Barça Femení

GAVI

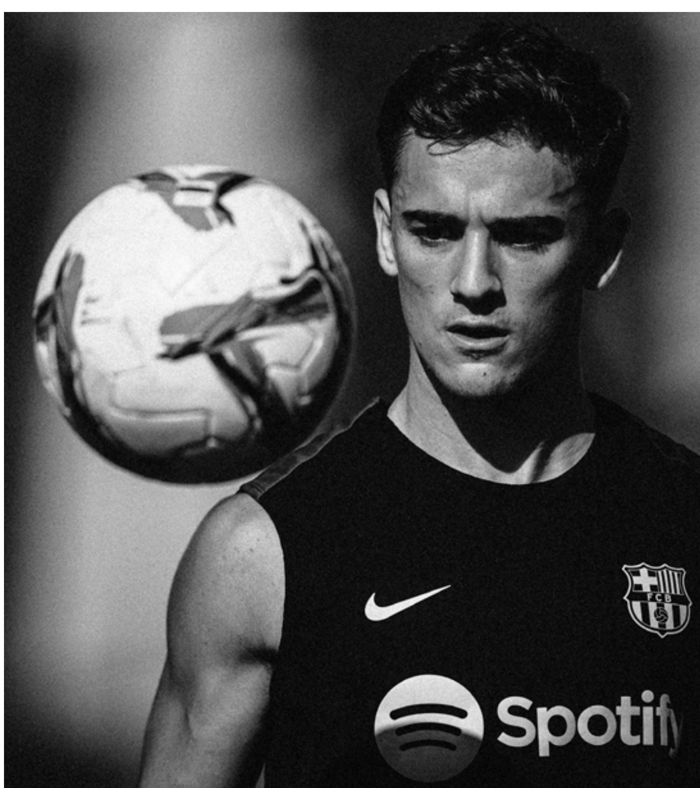
A POC A POC

DE MICA EN MICA, ES REINCORPORA DESPRÉS D'UN ANY DE LESIÓ

ALBERT FIBLA
FOTOS: © FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Gavi treballa en els entrenaments amb la mateixa intensitat que en els partits.

Onze mesos sense Gavi. Exactament, els 336 dies que van entre el 19 de novembre del 2023 i el 20 d'octubre del 2024. Entre la fatídica nit a Valladolid, en aquell Espanya – Geòrgia, quan el de Los Palacios va patir el trencament complet del lligament encreuat anterior del genoll dret i una lesió associada al menisc lateral, i la nit del Barça – Sevilla a Montjuïc, quan l'afició culer es va posar dempeus per rebre'l i celebrar el seu retorn. El Barça el va perdre per quasi tota la temporada 2023/24 i ell, amb 19 anys, va veure frenada de cop la seva enlluernant progressió entre els grans del futbol.

Ell, tan intens, tan fogós, tan irrefrenable, havia de parar en sec per recuperar-se de la lesió més temuda pels futbolistes. Es tractava de tornar en les millors condicions, no de fer-ho al més aviat possible. Així li ho van fer entendre els metges i tots els que el van ajudar a recuperar-se. "No hauria dit mai que seria un bon pacient", reconeixia a Barça One, en la recta final de la seva recuperació. I, certament, ho va posar tot de la seva part. Això sí, va tenir al seu costat un equip de màxim nivell, encapçalat per Pablo Merino, el coordinador de fisioteràpia del Club, i completat pels readaptadors Yon Álvarez i Chechu Pérez.

"Abans de la lesió ja ens enteníem molt bé. El vaig triar perquè m'ajudés en la recuperació i l'hi dec tot. És el meu físio, el meu psicòleg, el meu amic". Així parla Gavi de Pablo Merino. "Ens estimem molt. En els primers sis mesos de la recuperació no ens vam separar", diu també, amb els ulls brillants. De Yon Álvarez i Cechu Pérez tampoc escatima elogis: "Són els p..., amos, com a recuperadors i com a persones. Et fan millor el dia". En aquest sentit, el dorsal '6' revela que no va ser gaire positiu en

l'inici de la seva recuperació i que, en aquells moments, el suport de Merino, Pérez i Álvarez va ser fonamental. "Recordava com era la meva cama abans i veia que no estava bé. No podia doblegar-la i m'enfadava... Quan vaig poder posar-me les botes, em vaig sentir diferent. Tinc gravat com em vaig sentir aquell dia", explica.

LA PILOTA, ALS SEUS PEUS

I el malson es va acabar. Cremant etapes, treballant dur, amb la mateixa dedicació amb què s'ha convertit en un dels futbolistes més prometedors del planeta, Gavi ha recuperat el seu genoll, la seva cama, i torna a estar preparat per fer el que més li agrada: defensar la samarreta del Barça. "M'he sentit molt estimat. Si no hagués estat pels companys, que cada dia m'han donat suport... I l'afició, es clar. M'han escrit moltíssims missatges en aquests mesos. Els he llegit, però és impossible que els pugui contestar. L'afició sempre s'ha comportat de 10 amb mi", assegura.

S'ha acabat veure els partits des de la grada o des de casa. S'ha acabat apagar la televisió per no patir. La pilota, de nou, és als seus peus i ara toca posar-se a les ordres de Hansi Flick. "Ens entenem, perquè ell parla un anglès fàcil i jo entenc una mica l'anglès. Li contesto en castellà i ell també m'entén", respon quan se li pregunta pel tècnic alemany. "La confiança de l'entrenador et dona molt i jo sé el que soc capaç de donar. Mentre tingui la confiança que tinc en mi mateix, estaré tranquil", considera Gavi, que ha tornat "més fort mentalment".

No el canviarà res ni ningú: "Quan soc al camp només penso a competir i a guanyar. Sempre seré així, passi el que passi, tingui les lesions que tingui". Per a aquest Barça que ha enlluernat en el primer tram de temporada de ben segur que, tard o d'hora, la seva aportació serà imprescindible. "Estic tranquil. Sé el que soc capaç de fer i que sempre sumaré. És millor tornar quan les coses van bé. És normal que, després d'un any sense jugar, no torni al meu millor nivell. He d'anar a poc a poc. Però em veig bé". Que així sigui.

El '6' del Barça compleix la seva quarta temporada en el primer equip, tot i la seva joventut.

"AL CAMP NOMÉS PENSO A COMPETIR I A GUANYAR. SERÉ AIXÍ, TINGUI LES LESIONS QUE TINGUI"

"ÉS MILLOR TORNAR QUAN LES COSES VAN BÉ. HAIG D'ANAR A POC A POC, PERÒ EM VEIG BÉ"

'GAVI IN PROGRESS' A SPOTIFY PLAYLIST

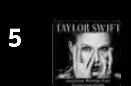
A més de superar una lesió tan difícil com la que ha hagut de superar, al costat de Pablo Merino Gavi ha millorat de manera clara la seva cultura musical. El fisioterapeuta, que ha estat la seva ombra durant els onze mesos de recuperació, ha compartit amb ell els seus coneixements musicals i d'això n'ha sortit una llista de Spotify: 'Gavi in progress'. "Soc el més entès en música de l'equip, amb diferència", assegura el jugador amb un somriure.

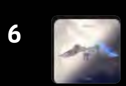
1 **Unwritten** Natasha Bedingfield

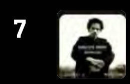
2 **Baby** Justin Bieber, Ludacris

3 **Happier** Marshmello, Bastille

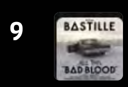
4 **Tubthumping** Chumbawamba

5 **I Don't Wanna Live Forever** ZAYN, Taylor Swift

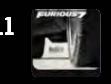
6 **Dusk Till Dawn (feat. Sia) - Radio Edit** ZAYN, Sia

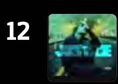
7 **Save Tonight** Eagle-Eye Cherry

8 **Pompeii** Bastille

9 **Icarus** Bastille

10 **Eye of the Tiger** Survivor

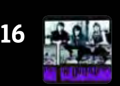
11 **See You Again (feat. Charlie Puth)** Wiz Khalifa, Charlie Puth

12 **Ghost** Justin Bieber

13 **Flaws** Bastille

14 **Every Breath You Take** The Police

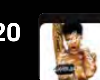
15 **Take on Me** a-ha

16 **Your Love** The Outfield

17 **Fortunate Son** Creedence Clearwater Revival

18 **Fast Car** Tracy Chapman

19 **Don't Stop Believin' (2022 Remaster)** Journey

20 **Stay** Rihanna, Mikky Ekko

ESCOLTA TOTA LA PLAYLIST

LA LÍNIA PERFECTA

EL MÓN ES RENDEIX DAVANT EL MILLOR EQUIP QUE PRACTICA EL FORA DE JOC. LES DADES SÓN INCONTESTABLES

ÀLEX DELMÀS
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Corria el minut 3 a l'estadi Rajko Mitić quan l'equip va deixar en fora de joc l'Estrella Roja per primera vegada al partit. I va ser en aquell instant, i en aquell lloc tan mític com és el petit Maracaná, on el Barça 2024/2025 va aconseguir el fora de joc número 100 de la temporada. Cent en setze partits. Cent en 135,3 minuts. Això equival a deixar fora de combat l'atac rival cada 14 minuts de joc. Una dada que eleva a la màxima expressió un dels grans identificadors del projecte de Hansi Flick i que respon a la suma de molts detalls magníficament realitzats. Aquestes són les sis regles tàctiques que l'expliquen.

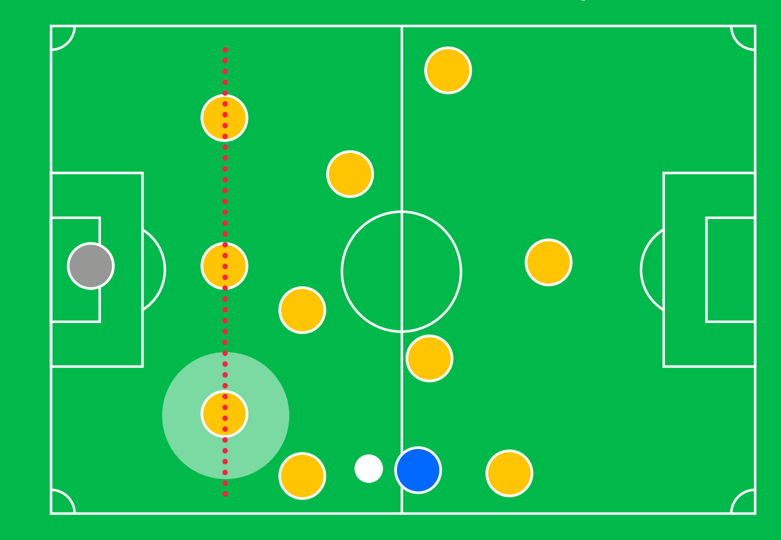
1. EVITAR RIVALS ENTRE LÍNIES

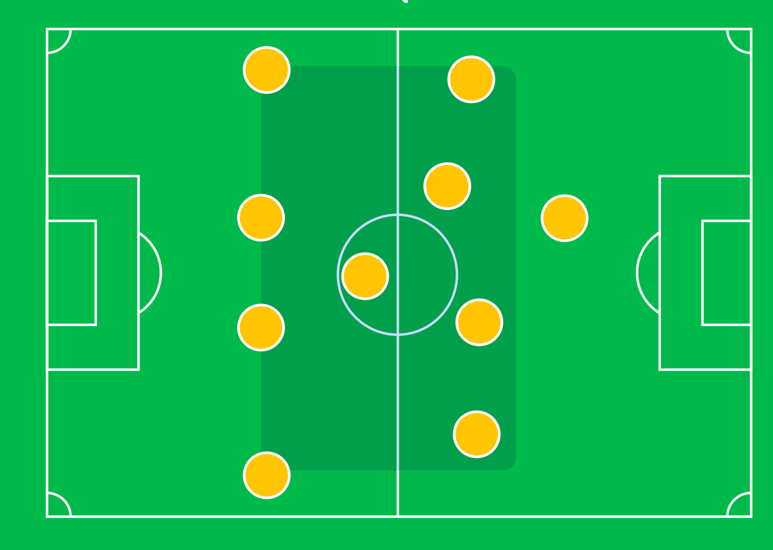
El primer detall, poc esmentat però molt important, és un aspecte que afecta la línia de migcampistes. El punt de partida per activar el fora de joc és que cap adversari es coli entre línies. I per això, la defensa i el mig del camp han d'estar molt enganxats. Això sí, sense perdre l'alçada desitjada. Per tant, la defensa ha d'estar molt amunt i dos dels tres migcampistes una mica més enrere del que estan en el moment d'atacar. El Barça compleix a l'uníson les dues normes. L'alçada mitjana a què l'equip està col·locant la línia se situa als 50,9 metres (segon d'Europa) i, la compressió del bloc, és de 34,7 metres entre l'últim defensa i el davanter més avançat. És a dir, menys de 12 metres de separació entre les línies. Amb aquesta maniobra, el conjunt blaugrana aconsegueixes dues coses fonamentals: la primera, que els passis dels adversaris hagin de ser molt llunyans i, la

segona, que aquests no siguin realitzats per migcampistes sinó pels defenses oponents.

2. GUANYAR ALÇADA AMB UN PAS ENRERE
Un cop establert el bloc, la defensa ha d'avançar metres cap endavant a cada passada enrere del rival. Aquest moviment s'ha de fer de manera conjunta i en sincronia. Només així s'aconsegueix comprimir encara més l'estructura de l'equip i s'obliga els davanters adversaris a recular enfocant-los de cara a la porteria. Aquest segon punt pràcticament deshabilita els davanters, ja que guanyar una cursa partint des de l'enfocament contrari és altament improbable. Concepte bàsic i que el Barça està demostrant tenir extraordinàriament mecanitzat. Aquest punt explica també les més de tretze pilotes de mitjana que el conjunt blaugrana aconsegueix recuperar en camp rival.

3. PILOTA COBERTA, PILOTA DESCOBERTA
És potser el punt més important de tots, ja que necessita una precisa interpretació del joc. És imprescindible que la línia defensiva identifiqui quan el passador rival està pressionat (el que s'anomena pilota coberta) o quan no té ningú a sobre per impedir-li l'acció (pilota descoberta). En el primer cas, la defensa pot i s'ha de mantenir ferma a dalt. Al segon, la línia ha de guanyar algun metre cap enrere fins que l'oponent accioni el passi o fins que arribi una ajuda. Aquest aspecte necessita molta feina diària i és evident que aquest Barça la fa. L'equip està desxifrant les accions cobertes i descobertes amb encert màxim.

4. UN CENTRAL MARCA L'ALÇADA
En els atacs normals del rival (que són els més habituals) sempre hi ha un dels quatre defenses que marca on se situen els tres restants. El responsable ha de ser el central de la banda per on va la pilota. Perquè el lateral del seu costat ha d'estar més focalitzat a la pilota i perquè els dos defenses més allunyats, poden visualitzar perfectament on és el company ja que estan de cara cap al joc. Aquest és el motiu de la multitud d'imatges de tiralínies que ha ensenyat el Barça en tots els seus partits.

5. EL MOMENT DE CONGELACIÓ
El final del procés es completa amb un instant d'immobilitat coral dels quatre del darrere. I és que tenen l'ordre de clavar-se durant un segon en el moment que el passador rival fa el gest tècnic. Això permet guanyar una petita distància respecte al davanter adversari, ja que aquest no atura la seva carrera. Aquest instant en què els quatre defenses s'aturen a l'uníson és la principal causa que Kylian Mbappé caigués vuit vegades en fora de joc al Clàssic del Bernabéu. Pot semblar trivial però no ho és, ja que es tracta de la xifra més alta per a qualsevol jugador en un sol partit a les cinc grans lligues europees des que, el 2018, Benzema els acumulés davant l'Eibar. També en aquest instant recau la principal explicació que, en el moment de tancar aquest reportatge -després de 17 partits, entre Lliga i Champions-, siguin tretze els gols anul·lats als contrincants i que set hagin arribat després de la revisió del VAR.

6. COMUNICACIÓ, COORDINACIÓ I VALENTIA
Tot això no serviria de res si els jugadors del Barça no es comuniquessin constantment i tinguessin una coordinació quirúrgica i una valentia inalterable. Sobretot els de la defensa, però també a la resta de línies. La comunicació respon a una obligació d'equip, la coordinació, a la feina diària i la valentia, a la convicció que aquesta manera de jugar funciona.

Un Barça quirúrgic, un Barça compacte, un Barça alt, un Barça valent i un Barça que domina els seus adversaris a partir de la línia defensiva. Un Barça que representa la perfecció de la línia defensiva.

*Dades proporcionades per Opta Sports.

HAN APRÈS A SER ELS MILLORS

LA SEGONA PILOTA D'OR D'AITANA I EL TROFEU KOPA DE LAMINE ASSENYALEN, UNA VEGADA MÉS, EL BARÇA I LA MASIA COM A REFERENTS MUNDIALS

ALBERT FIBLA FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Aitana amb la Pilota d'Or; el president Joan Laporta, amb el premi al millor equip femení del món i Lamine Yamal, amb el trofeu Kopa.

La millor futbolista del món continua sent Aitana Bonmatí. El millor futbolista menor de 21 anys és Lamine Yamal. Ho sabia tothom, però es va fer oficial el 28 d'octubre, en la gala anual de la Pilota d'Or que organitza la revista *France Football*. El Barça i la seva escola de futbolistes, novament, model d'excel·lència per a tot el món. Aitana, de 26 anys, es va formar a La Masia des dels 13, on Lamine hi ha viscut, i ha crescut, des que en tenia només 7. Avui, amb 17 anys, el premi Kopa fa tota la pinta de ser un futur guanyador d'aquesta Pilota d'Or que la de Sant Pere de Ribes ja ha recollit dues vegades i que Leo Messi, un altre futbolista format a La Masia, ha fet seva..., vuit cops.

Com es fabriquen els millors? Si en algun lloc es pot donar resposta a aquesta pregunta és a La Masia, on, d'entrada, la formació més enllà del terreny de joc és innegociable. El model Barça comporta un treball acadèmic i de creixement humà que dona feina a educadors, psicòlegs, metges, nutricionistes... Així s'han format Aitana, Lamine i tants d'altres. I aquest fet és el que el FC Barcelona va celebrar, just després de la gala de la Pilota d'Or el 28 d'octubre, amb la campanya *How to be the best* (Aprenem a ser els millors), que va omplir la xarxa d'escenes, protagonitzades per la Pilota d'Or i el trofeu Kopa, que remeten als valors que vol transmetre l'escola blaugrana: esforç, superació, respecte...

EL BARÇA I LA SEVA ESCOLA DE FUTBOLISTES, NOVAMENT MODEL D'EXCEL·LÈNCIA A TOT EL MÓN

PILOTA D'OR

LA SEGONA PER A L'AITANA

NO PODIA SER D'UNA ALTRA MANERA: després d'una temporada en què el Barça femení ho va guanyar tot i va enlluernar el planeta, la Pilota d'Or havia de tornar a ser una jugadora blaugrana. La triada va ser, novament, Aitana Bonmatí, que allarga així un regnat que va iniciar a finals del 2023 i repeteix l'èxit que Alexia Putellas havia assolit el 2021 i el 2022. Quatre anys, doncs, de domini barcelonista en el màxim guardó individual del futbol femení. El futbol, però, és un joc d'equip, com va recordar Aitana en el seu discurs. "Això no s'aconsegueix sola. Soc molt afortunada de tenir al voltant meu grans jugadores que em fan evolucionar, créixer i ser millor futbolista", va dir damunt de l'escenari del Théâtre du Châtelet de París, on l'any passat ja havia deixat constància de la seva eloqüència. I també en català.

Hi va haver agraïments al cos tècnic, als treballadors i treballadores del Club, als directius i al president Joan Laporta. Aitana Bonmatí no es va deixar ningú i, per descomptat, va pensar també en les dues companyes del Barça que van pujar al podi de la Pilota d'Or amb ella: la noruega Caroline Graham Hansen i l'aragonesa Salma Paralluelo. "Qualsevol d'elles podria haver guanyat. Vull donar l'enhorabona a la Caroline per aquesta connexió que tenim per la banda dreta i que em fa millor", va subratllar la dorsal 14. Es repetia la història del 2010, quan Messi, Iniesta i Xavi, tres futbolistes formats a La Masia, van ocupar els tres primers llocs de la Pilota d'Or. Quin goig.

EL TIMÓ D'UN EQUIP HISTÒRIC

El Barça Femení 2023/24, campió de la Supercopa, la Lliga, la Copa de la Reina i la Champions League, va estar liderat per la Pilota d'Or. Titular indiscutible, en 41 partits Aitana va repartir 18 assistències i va signar 19 gols, el més important dels quals a la final de San Mamés, davant l'Olympique de Lió.

BONMATÍ REPETEIX L'ÈXIT DE L'ANY PASSAT I PUJA A DALT DE TOT D'UN PODI ON TAMBÉ HI SÓN GRAHAM HANSEN I PARALLUELO

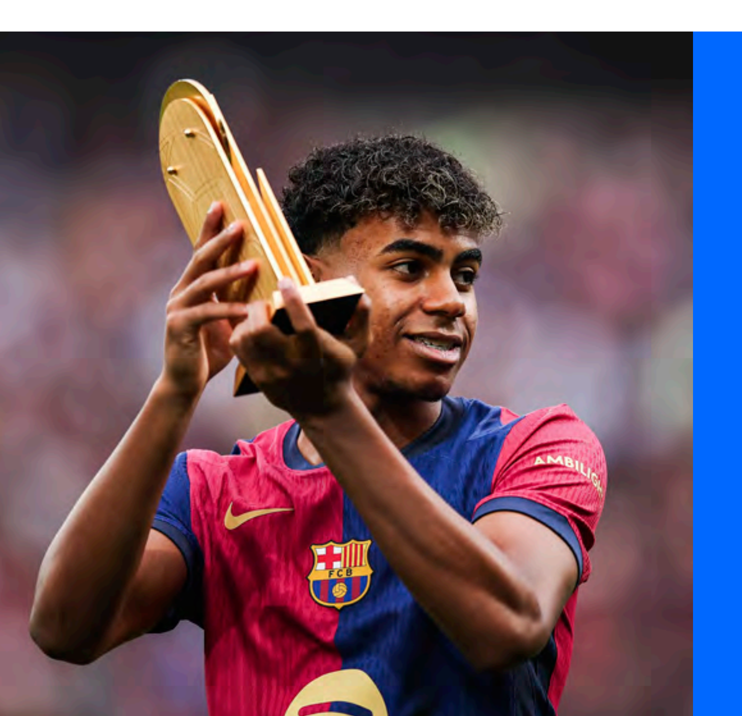
LAMINE, COM GAVI I PEDRI

GRÀCIES A UNA TEMPORADA 2023/24 FANTÀSTICA, amb el FC Barcelona i amb la selecció espanyola, Lamine Yamal va ser el futbolista menor de 21 anys més votat i, per tant, va guanyar el trofeu Kopa. El jove davanter format a La Masia va esclatar el curs passat i va ser determinant per al Barça i per a la selecció espanyola campiona de l'Euro 2024. "És un orgull rebre aquest premi. Vull donar les gràcies al cos tècnic, als companys, a Luis de la Fuente, a Xavi i ara, a Hansi", va dir després de rebre el premi de mans de Ruud Gullit. "Visca el Barça i la capital 304", va rematar fent referència al seu barri natal, Rocafonda, a la ciutat de Mataró.

Poques vegades s'ha vist una irrupció com la de Lamine Yamal en l'esport d'elit. Amb només 16 anys -en va fer 17 el juliol passat- la temporada 2023/24 va disputar un total de 50 partits en el Barça de Xavi Hernández, en els quals va signar set gols. A l'Eurocopa va guiar la selecció espanyola fins al títol: el golàs que va fer a França en la semifinal va fer la volta al món. No és estrany que fos triat el millor futbolista jove del torneig.

EL RELLEU

Lamine és el tercer futbolista del Barça que aconsegueix el Trofeu Kopa, un premi instaurat el 2018. Primer va ser Pedri, l'any 2021, i després Gavi, el 2022. La resta de guanyadors han estat Mbappé el 2018 (PSG), De Ligt el 2019 (Juventus) i Bellingham el 2023 (Reial Madrid). El 2020 el premi no es va atorgar a causa de la crisi del coronavirus.

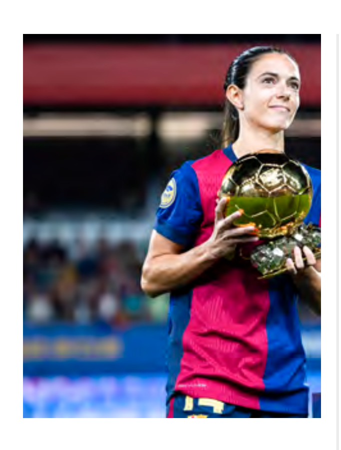
YAMAL GUANYA EL TROFEU KOPA AL MILLOR FUTBOLISTA MENOR DE 19 ANYS, SEGUINT LES PASSES DELS SEUS COMPANYS

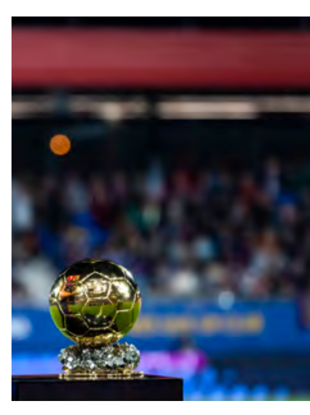

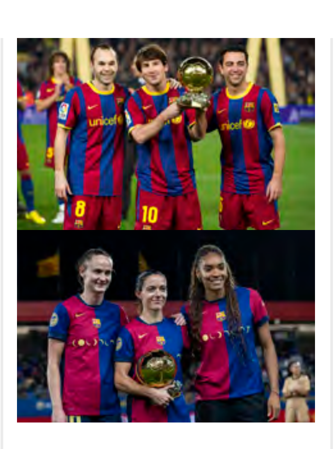
EL BARÇA, MILLOR EQUIP FEMENÍ

DESPRÉS D'UN ALTRA TEMPORADA històrica, el Barça Femení va ser considerat el millor equip femení del curs 2023/24 en la gala de la Pilota d'Or. La revista *France Football* va guardonar les jugadores i l'staff culer per segon any consecutiu i, sobre l'escenari del Théâtre du Châtelet de París, el president Joan Laporta, acompanyat d'Alexia Putellas, Aitana Bonmatí, Caroline Graham, Salma Paralluelo, Patri Guijarro, Marta Torrejón, el tècnic Pere Romeu i el directiu Xavier Puig, es va mostrar molt content de poder celebrar el 125è aniversari del Club amb aquest premi. "Vull donar les gràcies a les jugadores que treballen de valent perquè el FC Barcelona tingui el millor equip femení del món. Estem compromesos amb el futbol femení, amb els drets, les llibertats i la igualtat de gènere", va comentar en el seu discurs. Poc abans, havien sonat les notes del *Cant del Barça*. I és que la gala del 28 d'octubre, a París, va ser molt blaugrana.

4 QUATRE RÈCORDS

EL CLUB AMB MÉS PILOTES D'OR

Amb la segona d'Aitana Bonmatí, els jugadors i jugadores del FC Barcelona sumen setze Pilotes d'Or, una xifra que situa el Barça com el club de futbol que més vegades ha guanyat aquest trofeu. Les futbolistes blaugrana lideren el rànquing amb quatre, gràcies a les dues d'Alexia (2021 i 2022) i les dues d'Aitana (2023 i 2024). Pel que fa a l'equip masculí, el lideratge és compartit amb el Reial Madrid, amb 12. Vestits de blaugrana, van guanyar la Pilota d'Or: Luis Suárez Miramontes (1), Johan Cruyff (2), Hristo Stòitxkov (1), Rivaldo (1), Ronaldinho (1) i Leo Messi (7).

QUATRE DE CONSECUTIVES, UN ALTRE COP

El Barça femení és el primer equip a guanyar quatre Pilotes d'Or seguides. En l'àmbit masculí, aquest és un fet que només ha passat en dues ocasions. La primera, entre els anys 1982 i 1985, quan Paolo Rossi (1) i Michel Platini (3) van guanyar el premi de manera consecutiva amb la Juventus. La segona va tenir com a protagonista precisament el Barça, quan Messi va guanyar consecutivament entre 2009 i 2012. Així doncs, el Barça és el primer Club a assolir aquesta fita en l'àmbit femení i masculí.

PODI BLAUGRANA, MASCULÍ I FEMENÍ

El podi de la Pilota d'Or femenina va ser totalment culer el 28 d'octubre passat: Aitana Bonmatí, Caroline Graham Hansen i Salma Paralluelo van ocupar les tres primeres posicions al Théâtre du Châtelet de París. És la primera vegada que un sol club aconsegueix aquesta fita en l'àmbit femení. I en el podi masculí només ha passat una vegada, l'any 2010, quan Messi, Iniesta i Xavi van ser els tres primers. El Barça és, doncs, l'únic club que ha ocupat les tres primeres posicions de la Pilota d'Or masculina i femenina.

MÉS 'KOPAS' QUE NINGÚ

El 28 d'octubre passat Lamine Yamal va rebre el Trofeu Kopa al millor futbolista menor de 21 anys del planeta. A banda de ser el guanyador més jove, amb 17 anys, Yamal és el tercer jugador del Barça que aixeca aquest premi, després de Pedri (2021) i Gavi (2022). El trofeu Kopa s'ha atorgat en sis ocasions des de l'edició del 2018, de les quals la meitat les han guanyat jugadors del FC Barcelona. Així doncs, clara hegemonia blaugrana en aquest premi que subratlla el bon treball de La Masia.

PREMIS

OR PER A LAMINE, VICKY I AITANA

Lamine Yamal i Vicky López guanyen el Golden Boy i el Golden Girl, els trofeus que distingeixen els millors futbolistes menors de 21 anys d'Europa. Aitana Bonmatí s'emporta el Golden Woman

FOTOS: © FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Més or per al futbol formatiu del Barça. Tres futbolistes formats a La Masia, distingits amb els premis que entrega el diari italià *Tuttosport*. Lamine Yamal rep el Golden Boy, Vicky López el Golden Girl i Aitana Bonmatí, el Golden Woman. Lamine aconsegueix aquest guardó, que distingeix el millor futbolista europeu menor de 21 anys, després de rebre el Trofeu Kopa a finals d'octubre. El Golden Boy es considera la Pilota d'Or de les joves promeses continentals. De fet, l'últim guanyador del prestigiós guardó que entrega *France Football*, Rodri, va asenyalar el davanter blaugrana com el seu futur guanyador.

A més d'aixecar el Golden Boy amb només 17 anys, una edat rècord, Lamine Yamal ha aconseguit també la puntuació més gran mai assolida: el jurat li va atorgar 488 dels 500 punts possibles. "És un somni, estic molt content. Gràcies a *Tuttosport* i al jurat. No em vull oblidar dels meus companys i del cos tècnic, del FC Barcelona i de la selecció espanyola", va manifestar el jugador al diari torinès. El dorsal 19 del Barça suceeix en el palmarès del Golden Boy Jude Bellingham i dos companys d'equip, Gavi i Pedri. De fet, el Barça és l'equip amb més futbolistes en el podi d'aquest premi, quatre, ja que Leo Messi el va guanyar el 2005. Cesc Fàbregas, un futbolista també sorgit del planter blaugrana, el va guanyar el 2006.

Pel que fa al Golden Girl, el primer a la millor futbolista europea sub-21, Vicky López és la primera blaugrana que l'aconsegueix des que es va començar a entregar, el 2018. Vicky, que va arribar al Barça amb 16 anys, el 2022, i ha renovat fins al 2028, es consolida com una de les grans promeses del futbol femení.

Aitana Bonmatí, la guanyadora del Golden Woman a la millor jugadora europea de més de 21 anys, ja és una realitat. Ho demostra, per exemple, el fet que hagi merescut aquest trofeu les dues últimes temporades. Les dues anteriors també van ser per a jugadores blaugrana: Lieke Martens (2021) i Alexia Putellas (2022). De fet, el Golden Woman només l'han guanyat futbolistes del Barça.

AITANA, THE BEST
Per segon any consecutiu, va guanyar el premi The Best de la FIFA a la millor futbolista de l'any. Aquest guardó ha estat per a jugadores del Barça des de 2021. Queda clara l'hegemonia blaugrana

INIESTA I XAVI TORNEN A LIDERAR UN TRIOMF DEL BARÇA CONTRA EL REIAL MADRID I A OMPLIR DE GOIG L'AFICIÓ CULER

LLEGENDES INFINITES

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA

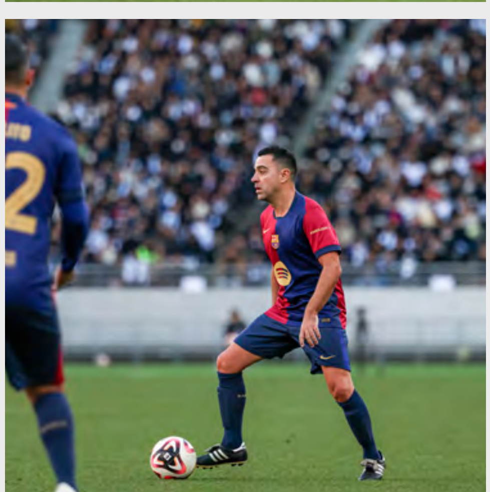
Tant era el resultat, el sol fet de tornar a veure junts, defensant la samarreta del Barça, Andrés Iniesta i Xavi Hernández ja pagava la pena. Al davant, però, hi havia el Reial Madrid i això sempre és sinònim d'alegria especial en cas de victòria. I sí, es va guanyar. Jugant millor, com sempre que Xavi i Iniesta governen el partit, i de manera emocionant: amb un gol en el temps afegit. Saviola va obrir el marcador a la mitja hora, després d'un deliciós toc d'esperó de Xavi i d'una assistència de Giuly; el Madrid va empatar a un quart d'hora del final, gràcies a un discutible penal de Márquez sobre Congo que Balboa va transformar, i, quan semblava que caldria una tanda de penals per decidir el guanyador, una centrada d'Iniesta des de la banda va fer que Fernando Sanz marqués en pròpia porta i es fes justícia.

La victòria blaugrana en el Clàssic de Llegendes del 15 de desembre va ser, en tot cas, sobretot una victòria en el joc, una lliçó de

futbol de possessió i control. Com no podia ser d'una altra manera tenint en compte la presència de Xavi i Iniesta damunt del terreny de joc. El 6 i el 8, una altra vegada, jugant pel Barça l'un al costat de l'altre, van combinar tant com van poder i es van fer presents en les accions dels dos gols del seu equip. Per rememorar el que ja s'ha fet inesborrable.

El partit es va jugar a l'Ajinomoto Stadium de Tòquio, davant de 45.000 espectadors, i va servir perquè el públic japonès homenatgés el manxec, després de gaudir-lo en els últims anys de la seva carrera. En els Barça Llegends, a més de Xavi i Iniesta, es van poder veure Rivaldo, Saviola, Giuly, Mendieta, Nolito, Sergi Barjuan, Fernando Navarro... En el Reial Madrid Leyendas: Iker Casillas, Iván Campo, Cannavaro, McManaman, Amavisca, Karembeu, Julio Baptista i Roberto Carlos. A la banqueta blaugrana, Chapi Ferrer. A la dels blancs, José Antonio Camacho. I a les llars de l'afició barcelonista, un gran somriure de nostàlgia i satisfacció.

DIA DE PARTIT

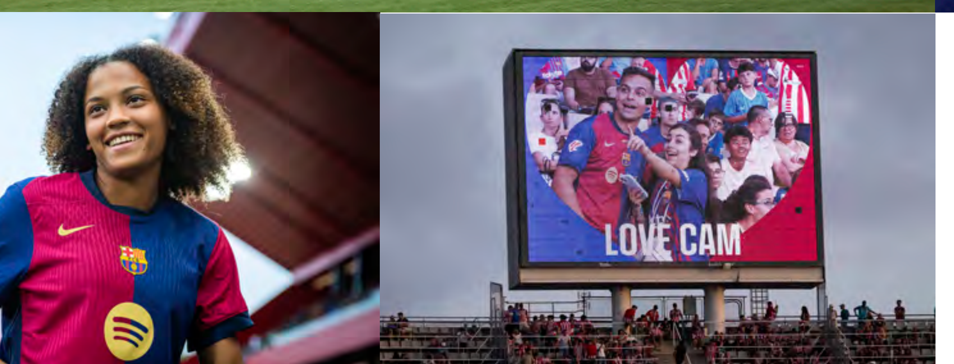
EL JOC ARRENCA QUAN XIULA L'ÀRBITRE, PERÒ SI EL BARÇA JUGA A CASA L'ESPECTACLE COMENÇA ABANS

GUILLE FORTUÑO, DOLÇA VENDRANAS FOTOS: ©FC BARCELONA / D. AZNAR, M. GRAUPERA

El trasllat temporal a l'Estadi Olímpic Lluís Companys, que es va iniciar el curs passat, va obrir una via d'interacció amb els aficionats i les aficionades culers més joves que el Departament de Fan Engagement no ha desaprofitat. Per això, a més de les moltes activacions digitals, que han assolit xifres molt elevades, s'han posat en marxa un seguit d'accions al voltant dels partits que fan que anar a veure el Barça a Montjuïc suposi alguna cosa més que els 90 minuts de joc. De fet, l'experiència del dia de partit s'ha reimaginat en totes les instal·lacions blaugrana, no només a l'Estadi Olímpic, seguint la mateixa línia de les darreres temporades, i s'han impulsat nous hàbits d'animació amb una proposta més interactiva, moderna i de futur.

FAN CAMS I MÚSICA EN DIRECTE

Un dels elements que millor s'ha integrat a la prèvia i l'animació dels partits són les Fan Cams: les interaccions que es realitzen als videomarcadors en les quals una càmera enfoca el públic i l'anima a fer determinades accions. N'hi ha per a tots els moments i tots els estats d'ànim: Love, Dance, Emoji, Dobles, Karaoke i els divertits filtres. Són un entreteniment immillorable per als que arriben amb antelació a l'Estadi i volen viure l'experiència prepartit, en la qual també s'hi compten els jocs de grada, la música que

L'espectacle va més enllà del terreny de joc si el Barça juga a casa.

punxen els DJ i les actuacions musicals en directe, a peu de gespa.

HYPE PREALINEACIONS

Quan els jugadors salten a la gespa per fer l'escalfament, esclata el fum d'uns quants canons de CO_2 al ritme de la música. Un cop acabat l'escalfament, comença el ritual que eleva la temperatura de la graderia amb un vídeo de caràcter motivacional, que recull les millors imatges de la temporada. Tot seguit, Aleix Santacana, la veu de l'Estadi, presenta el partit, diu l'alineació de l'equip rival i sona la cançó *Levels*, del discjòquei suec Avicci, que acompanya el recital de l'equip inicial del Barça. En el tartan onegen les banderes de cadascun dels onze jugadors en el moment en què s'escolten els seus noms i, quan sona el *Cant del Barça*, onegen les onze juntes. El partit és a punt de començar.

ALINEACIONS I GOLS AMB LA GRADA

Des de l'estrena a la Lliga de la temporada 2023/24, a l'Estadi Olímpic Lluís Companys l'afició culer participa del moment de l'alineació del seu equip ajudant a completar els noms dels jugadors que anuncia Aleix Santacana. Així, quan per la megafonia s'escolta "amb el número 2, Pau...", la grada respon "Cubarsí!". Un any i mig després d'aquell primer dia, el cerimonial ja és un costum, com ho és escoltar Santacana cridar els gols de l'equip convidant, igualment, a completar el nom del golejador. "El primer gol que vaig cridar va ser l'1-0 del Barça – Cadis de la jornada 2 de la temporada passada. I justament el va marcar Pedri! Vaig dir 'gol de Pedro González' sense gaires esperances que hi hagués una resposta unànime...", explica amb un somriure qui és la veu de l'estadi des del 2016. L'afició, per cert, aquell dia va cridar ben fort: "Pedri!". A més de la veu de Santacana, en la celebració dels gols del Barça sona la cançó *Sarà perché ti amo* en la versió en català del grup Buhos. Així, just després del crit de gol de l'afició culer, s'escolta, a tot volum, la tornada d'aquesta peça musical.

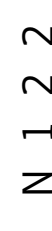
ACCIONS PER A SOCIS I SÒCIES

L'Àrea Social ofereix als socis i sòcies del Club la possibilitat de participar en els dies de partit amb diferents accions que apleguen, sobretot, els culers més petits.

FOTO INFANTS PRIMERS EQUIPS. Perquè els nens i nenes socis del Barça es puguin apropar als principals equips del Club -futbol masculí i femení, Barça Atlètic, bàsquet, handbol, futbol sala i hoquei-, se'ls ofereix la possibilitat de posar amb ells en una fotografia de grup abans dels partits. Cal que s'inscriguin a través d'un formulari que es troba al web de socis.

ACOMPANYANTS. En determinats partits, onze nens i nenes tenen l'oportunitat d'acompanyar, agafats de la mà, els jugadors i les jugadores dels primers equips, masculí i femení, del FC Barcelona en la seva sortida al camp. L'acció inclou una vestimenta específica per a les persones participants i un berenar als vestidors abans de l'activitat. Els participants s'escullen a través d'un procés d'inscripció mitjançant formulari i un sorteig.

ABANDERATS. En quatre partits de Lliga dels equips masculí i femení de futbol, quatre socis i sòcies, els afortunats i afortunades en el sorteig d'entre tots els inscrits a l'acció que ha impulsat l'àrea social, tenen l'oportunitat de fer onejar les banderes que acompanyen la sortida del túnel de vestidors dels jugadors i les jugadores del FC Barcelona, o bé des de qualsevol altre punt del camp. Prèviament han rebut una formació específica per assegurar que poden dur a terme l'acció de manera adequada.

UN REFORÇ DE LUXE

NETO

EL BRASILER RAUL NETO ARRIBA PER COBRIR L'ABSÈNCIA DE NICO LAPROVITTOLA I PER APORTAR LA SEVA EXPERIÈNCIA A L'NBA

ROBERT GÜELL
FOTOS: ©FC BARCELONA / SERGIO LÓPEZ

Va aterrar a l'aeroport de Barcelona a les vuit del matí del divendres 22 de novembre. Sense temps per descansar, va anar a l'Hospital de Barcelona i, d'allà, a la Ciutat Esportiva Joan Gamper per realitzar les proves mèdiques i esdevenir nou jugador del Barça de bàsquet. Raul Neto ha iniciat un nou capítol en la seva llarga carrera basquetbolista amb la màxima ambició. "Vinc amb moltes ganes i il·lusió", deia en les seves primeres declaracions.

L'internacional brasiler, de 32 anys, va viure la cara més cruel de l'esport quan va lesionar-se de gravetat en un partit del Mundial del 2023. El Fenerbahçe turc, que ja havia anunciat la seva incorporació després de vuit temporades a l'NBA, va fer-se enrere. Sense equip, Neto va haver de passar per la sala d'operacions i recuperar-se, en solitari, de la lesió al tendó rotulià del genoll dret amb professionals de reconegut prestigi. Les hores de treball a Utah, on va jugar les primeres quatre temporades a l'NBA i on té la seva residència, van valdre la pena. Va tornar a la selecció del Brasil per disputar els Jocs Olímpics de París. I, per agafar ritme de competició amb un calendari menys exigent que l'europeu, Raulzinho va decidir tornar als orígens. Un pas enrere, dos endavant.

El cas és que va fitxar pel Pinheiros de Sao Paulo. Això sí, només va tenir temps de jugar-hi cinc partits, en els quals va oferir una mitjana de 16,8 punts, 5 assistències, 17,8 de valoració i 20 minuts de joc. Havia recuperat les bones sensacions i li havia retornat l'esperança de tornar al bàsquet europeu: va ser llavors quan va rebre la trucada d'un Barça mancat de bases en la rotació per la dolorosa baixa per lesió de Nico Laprovittola. I no s'ho va pensar gens. "Ara em trobo en el millor moment dels últims dos anys. M'he recuperat totalment del genoll i he recuperat el ritme de joc. Em trobo molt bé i penso en l'esforç i els moments durs que he viscut en l'últim any per arribar a un dels millors equips d'Europa, com és el Barça".

Durant l'aturada de competició per la finestra FIBA, Neto va anar del Brasil als Estats Units per retrobar-se amb la seva esposa i el seu fill de només sis mesos. Amb l'acord de totes les parts, va rebre els seus bitllets d'avió per volar de Salt Lake City fins a Barcelona, amb escala a Nova York. No era la seva primera vegada a Barcelona, ja que ja hi havia estat durant les seves quatre temporades a l'ACB -quatre al Guipúscoa Basket (2011-14) i una al Múrcia (2014-15)-, però també hi havia estat de vacances gràcies a la seva amistat amb Ricky Rubio, amb qui va compartir posició als Utah Jazz i als Cleveland Cavaliers.

UNA TROBADA MOLT ESPECIAL

En el primer dia de Raul Neto com a jugador blaugrana, l'equip era a Múnic per jugar contra el Bayern. Per això, el primer company que va saludar va ser, precisament, Nico Laprovittola, que cada matí realitza el seu treball de recuperació al centre mèdic de la Ciutat Esportiva. L'argentí va donar la benvinguda al brasiler, que l'endemà mateix es va vestir de curt i va treballar al pavelló de bàsquet de la Ciutat Esportiva, on va coincidir amb els seus nous companys que tornaven de Múnic. El següent partit va ser contra el Reial Madrid, al Palau Blaugrana. Li feia molta il·lusió debutar a l'Eurolliga, en tot un Clàssic, i demostrar que segueix sent un jugador amb una gran visió de joc, amb intel·ligència a l'hora de repartir assistències i amb capacitat per trencar les defenses i anar directe cap a cistella.

El Palau el va rebre amb aplaudiments i ganes de veure jugar el nou '23' blaugrana, un dorsal escollit per la data del naixement del seu fill. Neto va entrar a la pista en el segon quart i va anotar un triple i una cistella en les dues primeres oportunitats que va tenir. Però una inoportuna molèstia a l'adductor de la cama esquerra va impedir que tingués més protagonisme.

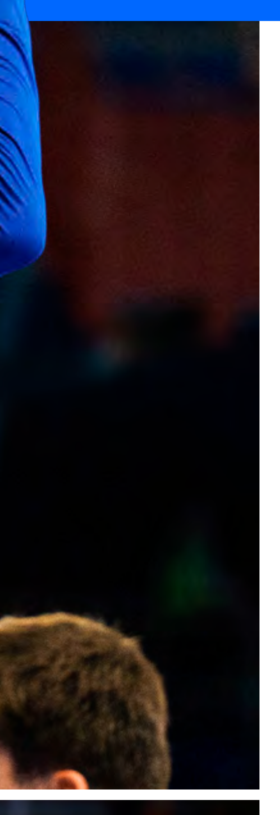
En el moment d'escriure aquest article, Neto es recupera d'aquesta lesió. Fa treball de fisioteràpia, de gimnàs i de pista cada dia. Amb l'ajuda del readaptador del Club realitza també treball de recuperació a la carretera de les Aigües, des d'on pot veure la Barcelona on tan bé s'ha integrat. Prova d'això és que ha assistit a alguns partits del primer equip de futbol a l'estadi de Montjuïc i ha estat un testimoni més de la celebració del 125è aniversari del Barça en la gala del Liceu. El seu desig és clar: que les lesions el respectin en el 2025 i que la seva experiència ajudi a oferir grans alegries als culers.

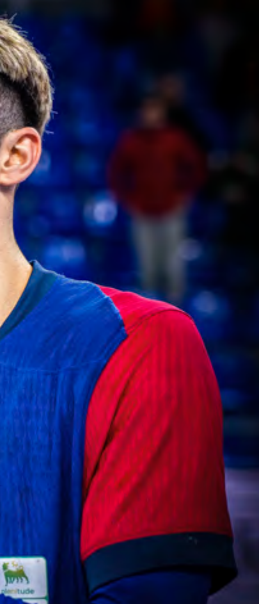
'Raulzinho' Neto va néixer el 19 de maig del 1992 a Belo Horizonte (Brasil). El seu pare, Raul Togniu Filho, també va ser jugador de bàsquet.

HANDBOL

UN ANY ALS NÚVOLS

EL 2024 HA ESTAT MOLT ESPECIAL PER A PETAR CIKUSA. HO EXPLICA EN PRIMERA PERSONA

PETAR CIKUSA / MIQUEL MUÑOZ
FOTOS © FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

He jugat a handbol des d'abans de tenir consciència de què era l'handbol. Primer a casa, amb el meu germà Djordje. Després, al pavelló de Bordils. I, des que tenia 12 anys, amb la samarreta del Barça. L'últim any i escaig, però, ha estat molt diferent. Pràcticament d'un dia a l'altre vaig passar del juvenil al primer equip i, des de llavors, tot ha anat molt ràpid. Vaig fer el meu debut amb el primer equip al setembre del 2023, a Montpeller, i el meu primer partit a la Champions va fer la volta al món: quatre gols en el moment més calent del partit. Aquell dia no només vaig fintar defensors, em sembla que vaig enganyar també la realitat per viure en un núvol. Més d'un any després, no n'he baixat.

El sentiment que em va recórrer per dintre en aquell vestidor després del partit no l'oblidaré mai. M'abraçaven els meus ídols. Parlava del joc, de tal gol o tal altra acció amb Dika Mem, Tim N'Guessan, Aleix Gómez... Havia fet un debut sonat, però el que em semblava realment boig era estar al costat de totes aquestes llegendes. Aquell va ser el primer de molts moments surrealistes. Al novembre, per exemple, vaig compartir pista en un partit de Champions amb el meu germà Djordje. Va ser en la victòria contra l'Orlen Wisla Plock, en el dia del seu debut a Europa. Sentir dos cops el cognom Cikusa per la megafonia del Palau em va posar la pell de gallina. Vam començar llançant contra la tele del menjador i abans de la majoria d'edat ens estàvem passant la pilota a la millor competició del món.

Un mes després, al desembre, vaig bufar 18 espelmes amb el meu primer títol nacional a les mans: la Copa d'Espanya. Tot i no ser un títol dels grans, em va fer una il·lusió especial. Vaig sentir que era la consolidació amb el primer equip. Començava a creure'm que era un més de l'equip. I aquesta sensació va agafar cos quan vaig rebre la trucada de la selecció espanyola absoluta. Havia debutat en uns amistosos al novembre, però ara em convocaven per fer la preparació de l'Europeu. Malgrat no entrar a la llista, el simple fet d'estar a l'stage em va donar ales.

La segona part de la temporada va ser, encara més, increïble. El títol d'Asobal, uns quarts de final de Champions amb el Palau a rebentar... I, com tots sabreu, el triomf a la final a quatre de la Champions. Uf, com us ho descriuria? Aixecar el títol més gran de l'handbol, amb el meu germà a l'expedició i la família a la graderia, és insuperable. Bé, i encara millor si fas un gol importantíssim a la final.

Lluny de descansar, a l'estiu vaig fer gira amb la selecció espanyola. Al juliol vaig guanyar l'Europeu sub-20. I quan, de nou, semblava que descansaria, va tornar a sonar el telèfon. La selecció absoluta em va reclamar per anar, com a reserva, als Jocs Olímpics de París. No vaig arribar a debutar en competició, però vaig viure a la Vila Olímpica i vaig formar part de l'expedició des del primer dia a l'últim. El resultat també el sabeu: una medalla de bronze. La sento meva, però amb un petit asterisc. Tinc ganes de millorar l'experiència, aquest cop ja des de la pista, a Los Angeles. Tant de bo sigui possible.

Fer aquest repàs fa vertigen. Tot just acabo de fer 19 anys el 8 de desembre. La mitjanit de l'aniversari em va agafar tornant de Logronyo, al bus de l'equip. Els primers a felicitar-me van ser els meus companys i, com aquell dia a Montpeller, encara m'impressionen les abraçades de Pérez de Vargas, Dika Mem o Domen Makuc.

HONOR A VALERO RIVERA

L'ASSEMBLEA VA APROVAR LA DISTINCIÓ COM A MEMBRE D'HONOR DE LA SECCIÓ D'HANDBOL A QUI, AMB 70 TÍTOLS, ÉS L'ENTRENADOR MÉS LLOREJAT DE LA HISTÒRIA DEL BARÇA

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FCBARCELONA

Diu l'Article 17è dels Estatuts del FC Barcelona: "L'Assemblea General pot distingir les persones físiques i jurídiques que així ho mereixin amb el nomenament de membres de mèrit o d'honor, en atenció a llur dedicació al Club o rellevància". A proposta de la Junta Directiva, en la darrera assemblea, celebrada el 19 d'octubre, els compromissaris i les compromissàries van aprovar, per aclaparadora majoria, la distinció com a Membre d'Honor de la Secció d'Handbol a Valero Rivera. Figura indispensable per explicar la dimensió poliesportiva del Barça, Valero va dedicar tres dècades de la seva vida al Club, com a jugador i com a entrenador de l'equip d'handbol. Va trepitjar la pista amb la samarreta blaugrana des del 1972 fins al 1983, en què va guanyar vuit títols, i, just després de retirar-se va agafar les regnes de l'equip i va seure a la banqueta durant vint anys, entre el 1984 i el 2004, l'etapa més gloriosa de la secció.

Al capdavant d'una generació difícilment repetible, l'anomenat Dream Team, Rivera va conquerir la primera Copa d'Europa d'handbol per al Club, la temporada 1990/91. Una fita que va encetar un lustre impressionant, amb cinc títols continentals més, entre el 1995 i el 2000. A més d'aquestes sis Champions, el Barça de Valero Rivera va aconseguir 64 trofeus més, arrodonint un palmarès de 70 títols que el converteixen en l'entrenador més llorejat de la història del Club.

PRESIDENT D'HONOR

Valero s'emocionava el 19 d'octubre, a l'Auditori 1899, mentre un vídeo repassava la seva llegendària trajectòria i, gairebé per unanimitat, amb el 95,5% dels vots favorables, l'assemblea el feia Membre d'Honor de la secció d'handbol. El president Laporta l'assenyalava com a president d'honor de l'handbol blaugrana i glossava la seva figura: "Va transmetre l'estima pel Club als seus jugadors. Masip, que ha estat promotor d'aquesta distinció, ho pot acreditar, com Xepkin. Va inculcar disciplina, sentiment i caràcter guanyador a l'handbol del Barça. Va estendre el barcelonisme allà on va anar. I sempre ens va donar bons consells per fitxar. Va ser un home de principis i d'una personalitat extraordinària. Mereix aquesta distinció".

Enmig d'un silenci absolut, Valero Rivera va pronunciar un discurs sense poder reprimir les llàgrimes, en el qual va repassar els seus anys al servei del Barça i va tenir un record per als que han estat importants en la seva carrera. No es va oblidar de Pep Vilà, Josep Lluís Núñez, Joan Gaspart, Francesc Ventura, Josep Maria Miralles i Francesc Catot, així com de Paco Seirul·lo i Toni Rubiella, el seu equip de treball. "És un gran honor. Ho ha estat sempre representar el Barça, com a jugador i com a entrenador. Gràcies a la Junta Directiva per aquesta idea. Us ho agraeixo de tot cor. També a l'Enric [Masip], sé que has fet sentir la teva veu. Gràcies, president. Saps el que penso per tu. Sempre m'he sentit molt a prop", va dir.

També va tenir en compte els jugadors que va entrenar durant vint anys a la banqueta del Barça. "Sé que vaig ser una mica dur, però amb el temps el que més em queda és el sentiment i el seu respecte", va dir. "L'època del Dream Team va ser la millor de la meva vida. Dura, però molt bonica. Vam aconseguir cinc Copes d'Europa seguides, quelcom que no es va fer abans ni s'ha fet després, amb un grup extraordinari de persones", va sentenciar. El barcelonisme, dempeus davant Valero Rivera.

CLAR I CATALÀ

JORDI NOMDEDEU
FOTOS: ©FCBARCELONA

AMB SIS JUGADORS NASCUTS A CATALUNYA I UN SETÈ FORMAT A LA BASE, EL BARÇA DE FUTBOL SALA CONNECTA COM MAI AMB L'AFICIÓ I ES MANTÉ ENTRE ELS MILLORS EQUIPS DEL MÓN

A dalt, Sergio González i Miquel Feixas. Al mig, Eric Martel i Adolfo. A baix, Khalid i Dídac Plana.

Dídac, Feixas, Sergio González i Khalid juguen al primer equip, són catalans i formats al Barça. Adolfo és del Barça des de petit i és el millor jugador català de futbol sala. I el francès Touré va arribar al Barça Atlètic com una joia per polir i ja és un dels talents emergents amb més futur d'aquest esport. Tots set juguen al Barça. "L'objectiu era tornar als orígens i recuperar la identificació de l'equip amb l'afició", explica Aureli Mas, directiu en cap de la secció de futbol sala del FC Barcelona. Des de l'arribada de l'actual directiva, el 2021, el Club ha apostat per una catalanització de l'equip, amb la incorporació de jugadors formats a casa o amb un fort vincle amb el Barça, mentre manté l'ambició de ser el millor equip del món.

IDENTITAT I AMBICIÓ

La segona etapa de Laporta al capdavant del Barça va portar una aposta decidida per reforçar la identitat de les seccions. En futbol sala, aquesta missió va recaure en el directiu Aureli Mas, un culer de bressol, apassionat d'aquest esport, i en el mànager esportiu Jordi Torras, una llegenda blaugrana, exjugador i capità del l'equip més llegendari de la secció. Tots dos van dissenyar un projecte que combina el talent local i la qualitat internacional.

"Volíem construir un equip que no només competís per tot, sinó que reflectís els valors del Barça", assegura Mas. Aquest enfocament no era nou: abans de l'arribada de Torras, el Club ja havia recuperat els porters Dídac i Miquel Feixas, juntament amb Adolfo, considerat el millor jugador català de l'última dècada. Però va ser a partir del 2021 quan la catalanització va fer un salt definitiu.

EL RETORN DELS NOIS DE LA CASA

Torras i Mas van apostar per jugadors formats al planter del Barça que s'havien consolidat a Primera Divisió: Sergio González, un totterreny destacat per la seva brillant trajectòria a Valdepeñas; Khalid, un mag de la pilota que va brillar a Santa Coloma; i Eric Martel, el millor exemple del que es buscava. Un talent amb passat a La Masia que es va guanyar el retorn picant pedra durant deu anys a Santa Coloma, Peníscola, Osasuna, Inter i Valdepeñas, que tornava per mèrits propis a casa, consolidat com un dels millors ales esquerrans del futbol sala estatal.

"Tornar al Barça sempre va ser el meu somni", assegura Eric Martel. "És un orgull vestir aquesta samarreta després de tot el que he viscut fora". Miquel Feixas, fidel al seu estil apassionat, ho explica de manera encara més contundent: "Això és més que un equip, és la meva vida. Vaig néixer per jugar aquí. Defensar aquesta samarreta significa defensar la nostra història i el nostre sentiment culer. Aquí tot té un significat especial".

El cas és que el Barça ha format una plantilla en què gairebé la meitat dels jugadors són catalans o formats a la base. Un detall que no és anecdòtic, sinó una declaració d'intencions: tornar als orígens sense renunciar a l'ambició.

ELS MILLORS I EL FUTUR AL PLANTER

L'aposta pel talent local no ha restat pes a la incorporació de figures internacionals. Pito, Dyego, Sergio Lozano, Matheus, Catela i Antonio formen part del nucli que assegura que el Barça continuï sent un referent mundial. "Volem que l'equip tingui un equilibri perfecte entre identitat i excel·lència", explica Jordi Torras.

El planter també juga un paper clau. Mamadou Touré, un jove format al Barça Atlètic, s'ha consolidat al primer equip i és considerat una de les grans promeses del futbol sala europeu. "Jugar aquí és el que sempre havia somiat", afirma el jugador, que va arribar de la mà de Jesús Velasco. Altres jugadors de la base, com ara Ortas, Nico i Aniol, han debutat recentment, mentre que Tapias i Puigvert estan cedits perquè guanyin experiència.

L'ADN BARÇA COM A GUIA

Jesús Velasco va assentar les bases d'aquest model durant tres temporades. El seu successor, Tino Pérez, continua la mateixa filosofia: joc d'equip i ofensiu, amb control de la pilota, ambició i humilitat són les característiques que defineixen l'ADN Barça. "Volem que el món identifiqui el Barça de futbol sala amb el mateix esperit que l'equip de futbol. Un equip que emocioni, que domini, que sigui fidel a si mateix", conclou Aureli Mas.

Amb una plantilla que combina talent local i internacional, el Barça de futbol sala ha recuperat la seva essència. Catalanització, excel·lència i un clar compromís amb la seva història. Tot plegat per mantenir el Club al cim, aspirant a tots els títols i, alhora, connectant amb la seva afició com mai abans.

HOQUEI

DAVID CÁCERES NOMÉS FA 30 ANYS

DAVID CÁCERES CELEBRA EL SEU PRIMER TÍTOL COM A TÈCNIC DEL BARÇA TRES DÈCADES DESPRÉS DE GUANYAR EL PRIMER, I ÚNIC, TÍTOL COM A JUGADOR BLAUGRANA

CESC VILALTA FOTOS: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

La vida dona tantes voltes com les rodes dels patins en un duel d'alta intensitat. I la següent és la història de la vida en blaugrana de David Cáceres, l'entrenador que debuta aquesta temporada a la banqueta del Barça d'hoquei.

L'avui tècnic va afrontar el seu primer partit de l'OK Lliga com a entrenador després d'haver aconseguit el primer títol al capdavant del primer equip del FC Barcelona: la Supercopa d'Espanya 2024/25, que suposa el 138è títol en el palmarès d'una de les seccions més llorejades de la història del Club. Un èxit assolit a La Corunya, després de vèncer a la semifinal (5-2) l'equip amfitrió, el Deportivo Liceo, i de superar en el partit decisiu el Reus Deportiu, per la mínima (0-1).

David Cáceres prové d'una família molt relacionada amb l'hoquei. Els afeccionats i afeccionades a aquest esport coneixen sobradament el seu pas per clubs històrics com ara el Noia, el Vic i, especialment, l'Igualada, un equip del qual n'és el segon màxim golejador històric i amb el qual va aconseguir tres copes d'Europa i una OK Lliga. No és estrany que els de Les Comes li hagin retirat la samarreta. Ara bé, no tothom sap que Cáceres també va ser jugador del Barça. Ens hem de remuntar a la temporada 1993/94, un any de canvis a la plantilla blaugrana després de sis cursos sense aconseguir cap títol. Va ser llavors quan qui avui és el tècnic blaugrana, que s'havia format a la base del Club en edat juvenil i júnior, va reforçar el primer equip, que també comptava amb l'actual coordinador esportiu, Gaby Cairo, en la seva primera temporada al FC Barcelona.

Aquell equip estava dirigit per Quico Aymar i, a més de Cairo, hi havia jugadors com ara De Moya, Calero, Martinell i Nani Cáceres, el germà de David Cáceres. La temporada va tenir final feliç, amb el títol de Copa del Rei aconseguit a Sant Sadurní d'Anoia contra el Liceo (5-3). D'allò ja fa trenta anys, va passar el 18 de juliol del 1994.

UN TÍTOL MOLT ESPERAT

Aquell va ser un títol que va desfermar l'eufòria de l'afició culer perquè arribava set anys després de l'úl-

tim aconseguit per la secció d'hoquei: la Recopa del 1987. I la contribució de Gaby Cairo i David Cáceres va ser clau per aconseguir-lo. En la final, després que la primera part finalitzés amb un lleuger avantatge per al conjunt gallec, l'entrada a escena de Gaby Cairo i David Cáceres va capgirar el resultat. Una assistència de l'avui tècnic al coordinador esportiu va situar per primer cop el Barça per davant (3-2). Els de La Corunya van empatar, però Cáceres va signar el 4-3 i Cairo, el definitu 5-3.

La Copa aconseguida a Sant Sadurní el 1994 va suposar l'inici d'una nova era per a l'hoquei del Barça. Cáceres va seguir el seu camí com a jugador fora del Club, però uns quants anys després, exactament al 2021, va tornar com a entrenador de la base, per fer-se càrrec dels alevins i els infantils de l'hoquei formatiu blaugrana. I, coses de la vida, l'estiu del 2024, trenta anys després d'aquell primer i únic títol com a jugador del Barça, va aconseguir el primer títol com a entrenador blaugrana. Que no sigui l'últim.

A dalt, d'esquerra a dreta: Miquel Calero, David Cáceres, Quico Aymar (entrenador), Albert Martinell, Enric Ceprià i Ferran Pujalte. A sota: Gaby Cairo, Manel Pujades, Ignasi Cáceres, Joan Carles i Joan Ramon de Moya.

És una cosa molt curiosa, pròpia d'un club molt singular. El símbol del Barça és una figura humana allunyada de tots els cànons atlètics i musculosos del que hauria de ser un futbolista d'elit. Es tracta d'un senyor d'edat avançada, grassonet, calb i de barba blanca, a qui costa d'imaginar aguantant noranta minuts en un camp de futbol. És el nostre avi, l'Avi del Barça, una figura entranyable i estimada per tothom. La seva singularitat rau en la pregunta retòrica que es deriva de la seva visió: L'Avi és la personificació del Club o més aviat simbolitza el típic afeccionat blaugrana?

La resposta es troba als orígens històrics del símbol. La gènesi de l'Avi del Barça, ben clara, es remunta al 29 d'octubre del 1924, quan va aparèixer publicat al mític setmanari barceloní d'humor esportiu *Xut!* (1922-1936) un acudit on sortia un ancià prim, calb i de barba blanca que representava el FC Barcelona com el club més antic de Catalunya, per bé que aquest senyor gran només tenia 25 anys. Al seu costat, un nen simbolitzava el Martinenc, entitat fundada el 1909 i que per tant tenia nou anys. Per bé que la imatge no portava cap signatura, està demostrada l'autoria del genial dibuixant barceloní Valentí Castanys (1898-1965), creador de *Xut!,* i la seva ànima durant els catorze anys d'existència de la publicació, truncats per la maleïda Guerra Civil. El gran Castanys, que curiosament no tenia afició pel futbol, va fer les delícies dels lectors d'aquella època amb les seves genials caricatures dels cracs del moment com Samitier, Alcántara, Zamora, Sancho i Sagi, que compartien els llocs d'honor de *Xut!* amb la ventruda figura de l'Avi, el qual s'havia expandit anatòmicament, potser a causa dels triomfs barcelonistes en aquella gloriosa edat d'or dels anys vint. Un Avi, cal dir-ho, que no era obra exclusiva de Castanys, ja que altres autors del moment també li donaven forma, com era el cas del destacadíssim Ricard Opisso, un dels millors dibuixants de la història de Catalunya.

A l'època de la postguerra l'Avi va reaparèixer a diverses publicacions esportives com *El Once* (un altre

L'AVI FA 100 ANYS

UNA DE LES ICONES MÉS IMPORTANTS DE LA HISTÒRIA BLAUGRANA JA ÉS CENTENÀRIA

MANEL TOMÁS

FOTOS: ©FC BARCELONA

cop gràcies al llapis de Valentí Castanys), *Vida Deportiva* (amb Josep Muntañola), *Dicen*... i moltes d'altres. A partir de l'any 1956 va destacar la popular versió de l'Avi de Josep Peñarroya a les pàgines de la revista Barça. Incorporat oficiosament com a símbol vivent representatiu del FC Barcelona, l'Avi ha estat vinculat a les més importants efemèrides de l'entitat. La seva inconfusible figura ha aparegut als butlletins del Club, a les celebracions dels diversos Aniversaris, cartells de partits (tant del primer equip com de l'Associació de Jugadors), auques, insígnies i fins i tot com a recurrent disfressa dels afeccionats. A més, una escultura de l'Avi, obra de Josep Viladomat, s'alça des de l'any 1972 davant de La Masia del Camp Nou com a representació del sentiment barcelonista i a la vegada com a símbol de la història i el futur del FC Barcelona.

JOAN CASALS

A partir de l'any 1984 el senyor Joan Casals Boixader (1933-2024) es va fer molt popular al món barcelonista personificant la figura de l'Avi arran de la disputa del Trofeu Joan Gamper d'aquell estiu. Aquell dia, Joan Casals va anar al Camp Nou vestit amb la samarreta blaugrana i una barretina, cosa que, sumat als seus trets físics, va fer que molts aficionats l'identifiquessin com l'Avi del Barça. Des de llavors Casals va passar a ser la personificació per excel·lència d'aquest símbol culer, fins al punt que el 2007 va ser reconegut com a representant oficial del FC Barcelona en les trobades de Penyes, un càrrec honorífic que va exercir de manera incansable fins a la seva defunció.

Però l'Avi no morirà mai, perquè ell és el Barça. Com va escriure l'any 1998 un català universal com Josep Carreras: "En els desplaçaments del Futbol Club Barcelona, un amable cavaller amb barba blanca es posa la samarreta de cotó damunt la panxa i la barretina damunt del cap i esdevé immediatament un personatge fàcil de reconèixer, amb qui els nens es volen fotografiar. Volen tenir una fotografia amb l'Avi del Barça".

GLOSSARI INCOHERENT

No hi estem conformes

«LO QUE VA DE AYER A HOY»
—Adéu, «Barcelona»!
—Passi-ho bé, senyor «Martinenc»!

La gènesi de l'Avi del Barça, ben clara, es remunta al 29 d'octubre del 1924, quan va aparèixer publicat al setmanari barceloní d'humor *Xut!* (1922-1936)

L'Abril fa declaracions i nosaltres hi afegim uns comentaris de la nostra collita

Saludant una afeccionada al Camp Nou

AUTOR DESCONEGUT

EL REGAL DEL GRAN CAPITÀ

LA FAMÍLIA DE L'EXJUGADOR JOAN SEGARRA FA UNA DONACIÓ DE FOTOS PERSONALS AL CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS DEL FC BARCELONA

MANEL TOMÁS

FOTOS © FC BARCELONA

Amb el cuidador Claudio Pellegero i el massatgista Àngel Mur

AUTOR DESCONEGUT

En acció al partit de Les Corts Barça 4 - Cultural Lleonesa 0 (8-1-1956)

CARLOS PÉREZ DE ROZAS

L'arxiu fotogràfic del Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona ha rebut una importantíssima donació de fotografies referents a un dels jugadors més emblemàtics de la història del Club. Es tracta del fons d'imatges històriques de Joan Segarra Iracheta (1927-2008), que va jugar al FC Barcelona entre els anys 1949 i 1964. Popularment conegut com *el Gran Capità*, aquest mític defensa blaugrana va formar part del Barça de les Cinc Copes durant la dècada dels cinquanta del segle XX.

La donació va ser feta pel seu fill, Joan Segarra Martínez, el qual guardava a casa seva un total de 968 fotografies del seu pare, no només com a jugador barcelonista sinó també dels altres equips on va jugar (l'Atlètic Sant-senc, el Sant Pol i el Vilafranca), així com diversos documents. Finalment, va decidir fer donació al Centre de Documentació del Club d'aquest tresor d'incalculable valor sentimental que és, alhora, testimoni visual d'una època entranyable del passat blaugrana, quan els èxits del Barça eren el millor bàlsam per a l'afició culer, en un context de poca llibertat i penúries econòmiques. Eren temps de dictadura i d'insòlita proximitat del poble amb les estrelles del futbol. Segarra, per exemple, saludava personalment l'afició en la prèvia dels partits i, durant la seva primera temporada al Barça, es va oblidar de passar per les oficines de Méndez Vigo a cobrar les seves mensua-

1

Ramallets, Tejada, Segarra, Eulogio, Hermes i Olivella (inauguració del Camp Nou)

JOSEP MORERA FALCÓ

2

Celebrant la conquesta de la Copa 1963

JOSEP MORERA FALCÓ

1

2

Amb la seva família a les obres de construcció del Camp Nou (22 de febrer del 1956)

AUTOR DESCONEGUT

litats, atès que no era conscient que ja era un futbolista professional.

El defensa barcelonista sempre va ser un cavaller sobre el camp i sempre va mostrar noblesa i correcció, fets que li van fer merèixer l'admiració i el respecte de tothom, inclosos els jugadors i afeccionats contraris. Però quan calia demostrava caràcter. Com el va definir el seu company Ferran Olivella: "Segarra va ser un capità dels de veritat, dels que tiren del carro quan cal i dels que fan quatre crits al camp quan cal esperonar els companys".

La seva dilatada trajectòria blaugrana va finalitzar amb 405 partits, 24 gols i un brillant palmarès que inclou una Copa Llatina (1951-52), dues Copes de Fires (1955-58, 1959-60), quatre Lligues (1951-52, 1952-53, 1958-59, 1959-60), sis Copes (1950-51,1951-52, 1952-53, 1956-57, 1958-59, 1962-63) i dues Copes Eva Duarte (1952, 1953).

Aquest currículum barcelonista tan esplendorós havia de tenir necessàriament una plasmació gràfica força lluïda. "El meu pare estaria content si veiés que tots aquests records personals tan entranyables estan dipositats al lloc més adequat, com és el Centre de Documentació del seu estimat FC Barcelona", va confessar Joan Segarra Martínez quan va fer la donació del fons fotogràfic del gran capità.

3

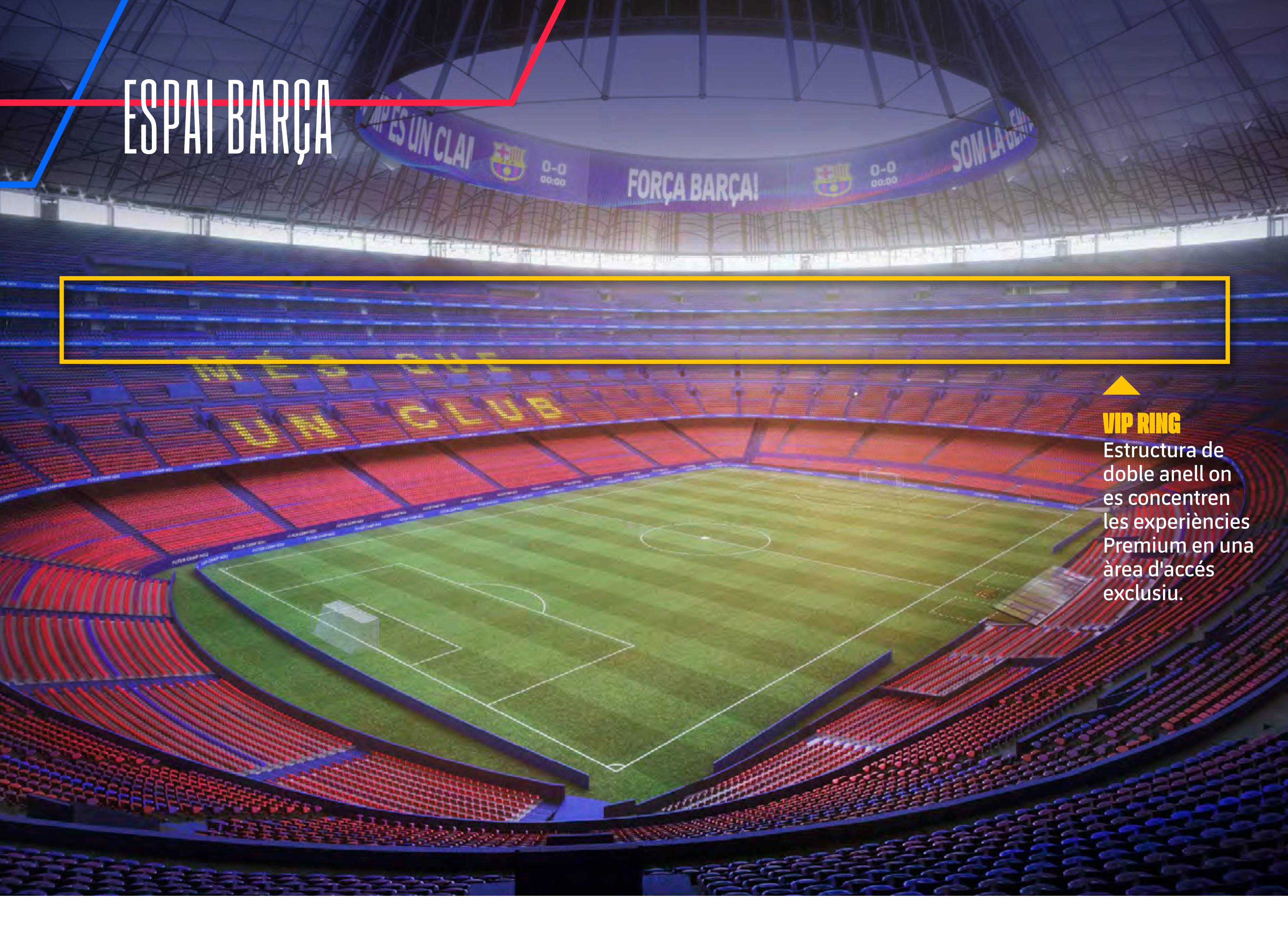
Vergés, Olivella, l'Avi, Larraz, Rodri, Segarra i Ramallets amb el trofeu de la Lliga 1959

AUTOR DESCONEGUT

4

A la dutxa (Bogotà, juliol del 1962)

AUTOR DESCONEGUT

VIP RING
Estructura de doble anell on es concentren les experiències Premium en una àrea d'accés exclusiu.

AMB UN TOC NORD-AMERICÀ

EL DISSENY DEL FUTUR SPOTIFY CAMP NOU ESTÀ INSPIRAT EN EL MILLOR DELS ESTADIS DELS ESTATS UNITS

RAQUEL PUIG
RENDERS © FC BARCELONA

La fusió de la rica tradició del futbol europeu i la innovació enfocada a l'espectacle pròpia dels esports nord-americans. Així és com s'ha volgut reinventar l'Spotify Camp Nou. El resultat és un estadi que transcendeix l'exhibició esportiva. Un espai on no només es pot gaudir del futbol, que és també un símbol de l'evolució de l'esport i un motor de desenvolupament per a la ciutat.

EL VIP RING

L'Spotify Camp Nou revolucionarà l'experiència VIP amb el nou VIP Ring: una estructura de doble anell que concentra totes les experiències premium en una àrea d'accés exclusiu. Dividit en dos nivells, el VIP Ring incorpora les millors pràctiques internacionals i ofereix una àmplia gamma de serveis i comoditats, com els populars Lodges, uns seients d'estil butaca dissenyats amb l'estil característic dels estadis nord-americans que han estat molt ben rebuts pel públic local.

TECNOLOGIA I SERVEIS AL NIVELL MÉS ALT

L'Spotify Camp Nou incorporarà un innovador sistema de Food & Beverage basat en la tecnologia Click & Collect, un model tam-

bé inspirat en els estadis nord-americans. Aquesta solució permetrà als espectadors fer les comandes de menjar i beguda de forma anticipada i recollir-les de manera ràpida sense perdre's ni un minut del partit.

En línia amb les darreres tendències detectades als EUA i als recents mundials de futbol, el nou Estadi comptarà amb tres pantalles gegants repartides de manera simètrica, que garantiran una visibilitat òptima des de qualsevol seient. Aquests videomarcadors es complementaran amb cintes LED (ribbons) per crear una experiència visual única als assistents del futur Estadi. Aquesta tecnologia, inspirada en models com el MetLife Stadium, no només es limitarà al futbol, també s'utilitzarà en concerts i esdeveniments de negocis.

MÉS ENLLÀ DEL FUTBOL

Aquesta inspiració en el model nord-americà també es farà present en la configuració del nou HUB, un punt central d'activitat en dies sense partit amb amplis espais oberts que funcionarà com a inici de les visites al Museu Barça i altres activitats culturals. Inspirat en els grans halls dels museus nord-americans, aquest espai combinarà cultura, oci i experiències immersives en un únic lloc.

A més, es construirà un nou bulevard comercial ubicat entre la primera i la segona graderia. Aquest espai, obert abans, durant i després dels partits, oferirà una àmplia varietat de botigues i restaurants, perllongant així l'experiència del dia de partit.

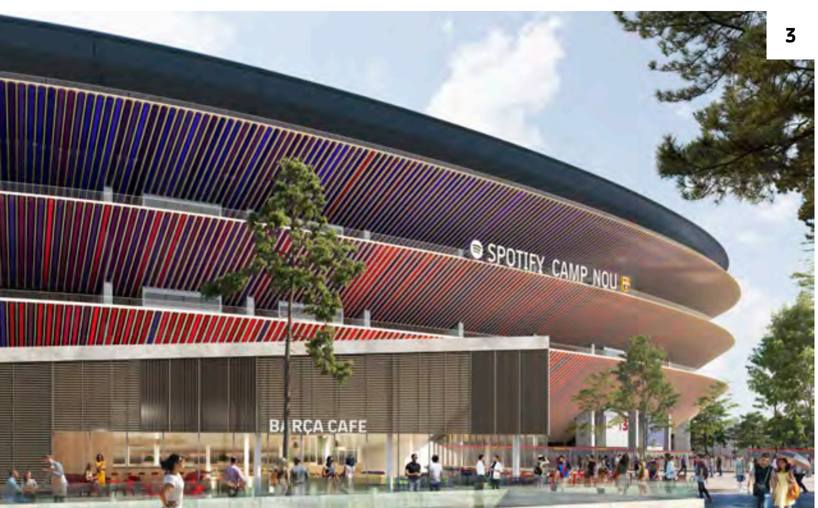
INNOVACIÓ ARQUITECTÒNICA I COMERCIAL

La imponent coberta de l'Spotify Camp Nou, una obra d'enginyeria de vanguarda de 50.000 metres quadrats, serà una realitat el curs 2025-26. A més de protegir els espectadors de les inclemències del temps i d'optimitzar l'eficiència energètica de l'estadi, acollirà un observatori panoràmic. Suposarà un nou atractiu turístic que generarà uns ingressos estimats de 2,5 milions d'euros anuals, consolidant-se com una atracció més enllà dels partits i del Museu Barça.

Així mateix, l'Spotify Camp Nou es posicionarà com un referent mundial en innovació tecnològica, convertint-se en un showroom de les darreres tendències en materials i equipaments tecnològics. A través de col·laboracions estratègiques amb marques capdavanteres i innovadores, l'estadi es transformarà en una plataforma única per a la promoció de productes i serveis d'alta gamma, amb una estratègia inspirada en els models de sponsorship nord-americans.

Tribuna Main Hub Press; Lateral Mini Press i VIP Lounge.

Visió aèria de l'Espai Barça, amb l'Spotify Camp Nou com a edifici principal.

A l'esquerra, una visió del que serà la façana de l'Spotify Camp Nou. A la dreta, una part de l'interior.

COMERCIALITZACIÓ AMB ESTÀNDARDS INTERNACIONALS

Per garantir una experiència única i personalitzada als seus socis i clients, l'Spotify Camp Nou ha seleccionat els millors partners de la indústria. Tot el procés de comercialització dels nous seients i espais exclusius de l'Spotify Camp Nou segueix també el model americà. En aquest sentit, el Barça ha escollit Legends com a partner de venda, líder mundial en gestió d'experiències premium. Igual que als estadis nord-americans de referència, Legends s'encarregarà d'oferir als socis, sòcies i clients una experiència personalitzada i d'alta qualitat, garantint una explotació comercial que s'alinea amb els estàndards d'excel·lència dels estadis de referència nord-americans.

A més, per optimitzar la venda d'entrades, el Club ha establert un partnership amb Fever, la plataforma de tiquet líder a escala mundial que opera a ciutats com Nova York i Los Angeles. Fever no només gestionarà les entrades per als partits, sinó que també desenvoluparà contingut exclusiu i experiències innovadores per aprofundir la connexió dels fans amb el Club.

SOCIAL

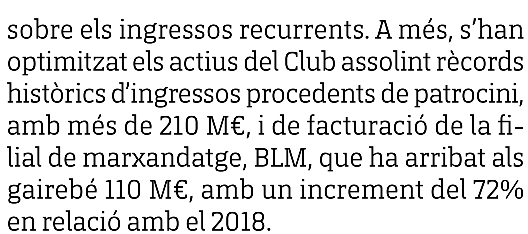
EL BARÇA RECUPERA L'EQUILIBRI FINANCER

PER PRIMERA VEGADA DES DEL 2017 S'HAN REGISTRAT BENEFICIS EN EL RESULTAT ORDINARI DE LA TEMPORADA

FC BARCELONA
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

La gestió econòmica duta a terme pel FC Barcelona entre el 2021 i el 2024 ha permès aconseguir un resultat positiu en els comptes ordinaris, quelcom que no havia succeït durant els últims sis anys. Com s'ha aconseguit sense demanar diners als socis i sòcies? A grans trets, el patrimoni net ha passat de -451 M€ a -91 M€ i la massa salarial del primer equip s'ha reduït de 617 M€ a 505 M€. Aquesta rebaixa torna a situar el Club dins de les ràtios recomanades per la UEFA: entre el 55 i el 70% sobre els ingressos recurrents. A més, s'han optimitzat els actius del Club assolint rècords històrics d'ingressos procedents de patrocini, amb més de 210 M€, i de facturació de la filial de marxandatge, BLM, que ha arribat als gairebé 110 M€, amb un increment del 72% en relació amb el 2018.

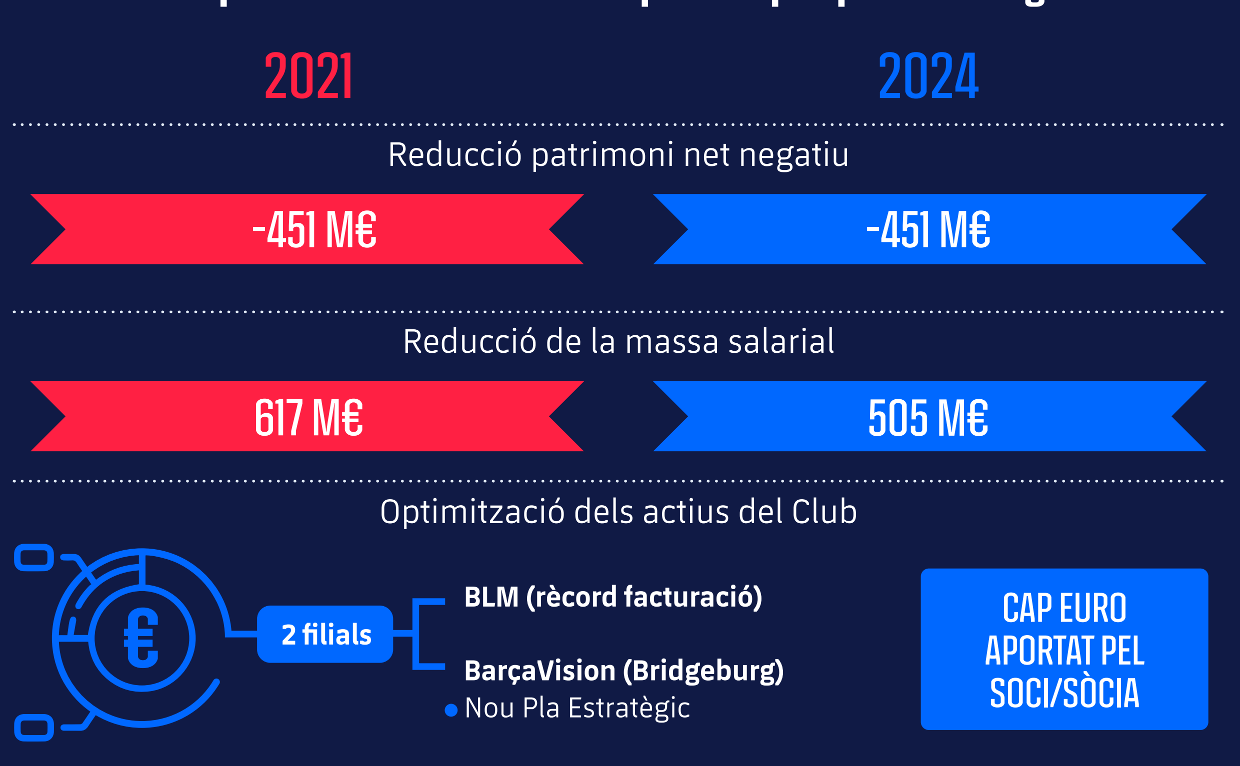
Per altra banda, els beneficis provinents del traspàs de jugadors han superat els 80 M€. Cal recordar que el benefici en traspassos tan sols s'assoleix quan el preu de venda és superior al valor comptable del jugador. Pel que fa a l'eficiència de la gestió de l'estada a Montjuïc, s'ha seguit una política estricta de revisió de despesa no esportiva, limitant la despesa operativa no essencial i imprescindible per al desenvolupament de l'Entitat. Jugar a l'Estadi Olímpic comporta una reducció d'ingressos ordinaris de més de 100 M€ a l'any i el Club ha fet front a aquesta baixada d'ingressos ordinaris per avançar el màxim possible en la remodelació de l'Spotify Camp Nou.

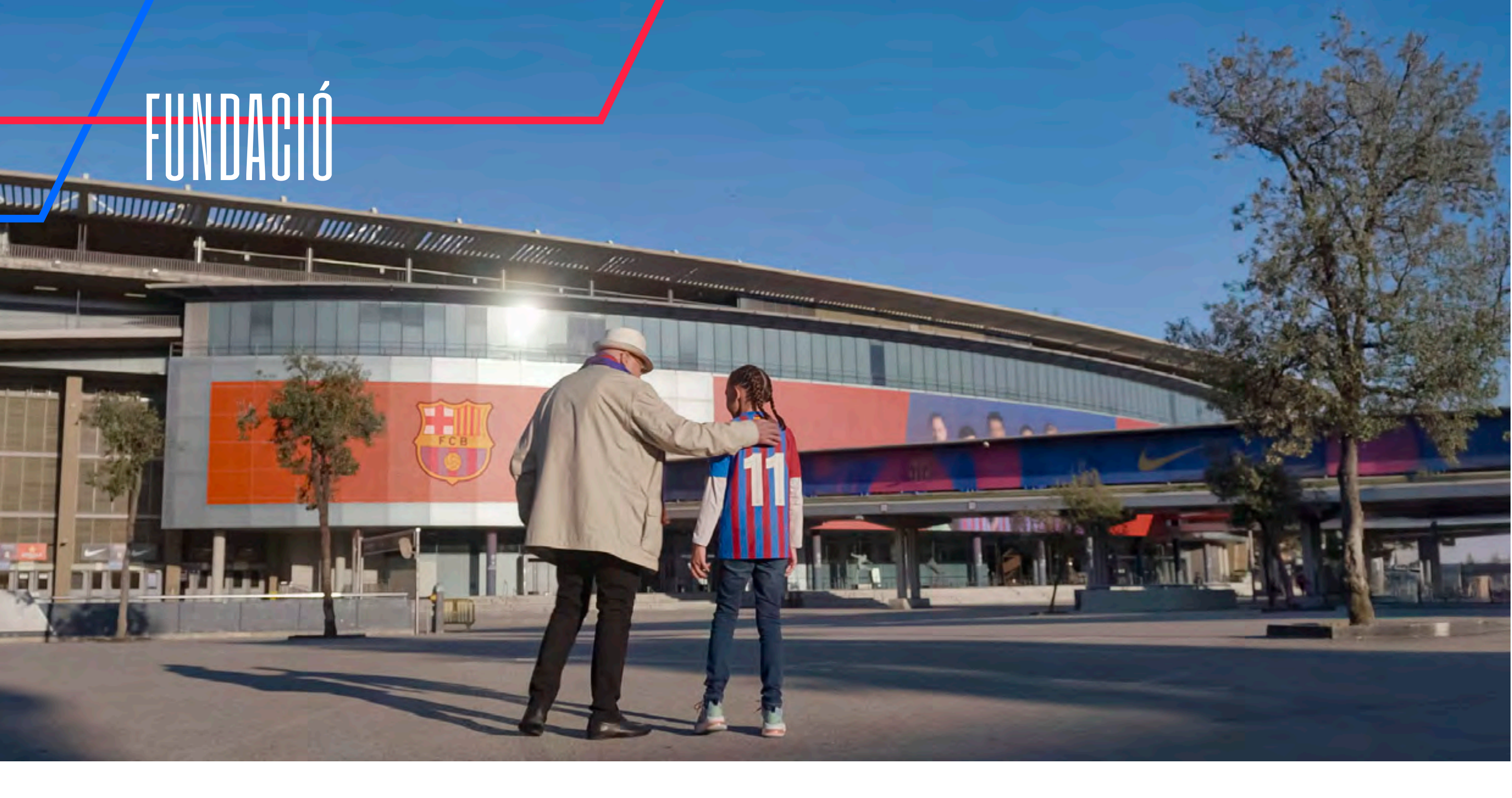
També s'ha dut a terme un reajustament del dèficit de les seccions, per adaptar-lo a la situació financera del Club, sense perdre competitivitat esportiva. El FC Barcelona, en definitiva, ha completat una política de contenció, rebaixant significativament el total d'inversions realitzades respecte a la mitjana dels últims anys. La suma d'aquests factors ha permès la consecució del resultat ordinari positiu de 12 M€, complint així l'objectiu del pressupost de l'exercici 2023/24 per la part ordinària.

L'ASSEMBLEA APROVA ELS NÚMEROS

L'Assemblea General Ordinària va donar, el 19 d'octubre passat, llum verda als números de la temporada 2023/24 i al pressupost d'aquesta. Els socis i sòcies compromissaris van aprovar la liquidació de l'exercici econòmic del curs passat amb 452 vots a favor, 156 en contra i 25 vots en blanc; i al pressupost de la temporada 2024/25, que preveu uns ingressos d'explotació de 893 M€ i una despesa d'explotació de 873 M€, amb 409 vots a favor, 75 en contra i 28 vots en blanc.

El Club recupera el resultat ordinari positiu per primera vegada des del 2017

TESTAMENT SOLIDARI

La Fundació FC Barcelona ofereix als seus socis, sòcies i seguidors la possibilitat de destinar una part o la totalitat de la seva herència als projectes socials i humanitaris de la Fundació

ÀLEX BLANCAFORT / FOTO: ©FC BARCELONA

Gràcies a una iniciativa pionera en l'àmbit de l'esport, el Testament Solidari, els culers d'arreu del món tenen l'oportunitat de donar suport econòmic a l'activitat social i solidària que desenvolupa la Fundació del FC Barcelona. Com a resposta a la demanda d'alguns socis i sòcies, la Fundació ha presentat aquest projecte, que permet llegar una part, o la totalitat, de l'herència a la Fundació Barça, una entitat que fa 30 anys que treballa per millorar la vida de nens, nenes i adolescents en situacions de vulnerabilitat diverses, com ara les malalties greus, els refugiats menors i les situacions de pobresa, entre d'altres, tant a Catalunya com a diverses parts del món.

El Testament Solidari és una opció pionera dins del món de l'esport i enceta una nova via de suport als programes de la Fundació del Barça, com ja fan altres fundacions, seguint una tradició molt arrelada en altres països. Aquesta eina solidària respon, per altra bandam, a la demanda creixent de persones que desitgen deixar un llegat a la societat que els transcendeixi a través de la fundació del club que estimen, contribuint al "Més que un Club" i consolidant el compromís del FC Barcelona amb el seu rol de transformació social a través de l'esport.

El Testament Solidari és un procediment fàcil, econòmic i completament reversible. Qualsevol persona interessada pot incloure al seu testament la voluntat de donar a la Fundació FC Barcelona una part o la totalitat de la seva herència especificant la seva decisió davant de notari. El cost aproximat del tràmit és de 50€. La fundació proporcionarà assessorament legal gratuït als que desitgin dur a terme aquest procés, assegurant la transparència i l'ús íntegre dels fons per als seus projectes socials i solidaris.

30 ANYS

Amb aquesta iniciativa, la Fundació Barça reforça la seva posició com una de les entitats esportives més influents a l'àmbit social a Europa i al món. El "Més que un Club", el lema que defineix el Barça, es fa tangible a La Masia, a l'estil de joc, en el fet de ser una entitat que pertany als seus socis i sòcies, en la catalanitat, en el caràcter multiesportiu, i també gràcies al compromís social del FC Barcelona a través de la seva Fundació.

Enguany fa 30 anys que el FC Barcelona va posar en marxa la Fundació Barça, i des del 2004 va esdevenir el "braç solidari" del Club, amb el compromís de donar fins al 0,7% dels ingressos ordinaris del Club per tal d'impulsar canvis reals a la vida d'infants i joves en situació de vulnerabilitat. Amb l'esport i l'educació com a eines essencials, amb una mirada especial a l'equitat de gènere i a la diversitat en totes les seves formes.

En les darreres dues dècades, la Fundació ha beneficiat anualment més de 500.000 infants i joves, en un total de 60 països, fent de l'esport una eina per a la inclusió social, la salut, l'educació i el benestar emocional per als infants i joves més vulnerables.

El Testament Solidari farà que el desig de moltes persones que estimen el Barça transcendeixi més enllà i ajudi les futures generacions a fer un món més just i humà.

HO VA VEURE TOTHOM

L'APARICIÓ DEL LOGO DE COLDPLAY A LA SAMARRETA DELS PRIMERS EQUIPS MASCULÍ I FEMENÍ, UNA NOVA ACTIVACIÓ DEL PATROCINI DE SPOTIFY QUE VA ARRIBAR A TOTS ELS RACONS DEL PLANETA, AQUEST COP AMB UNA FINALITAT SOLIDÀRIA

MARC PARRAMON FOTOS: © FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

De nou, una activació fruit de l'aliança entre el FC Barcelona i Spotify va fer la volta al món aprofitant el Clàssic contra el Reial Madrid. La visita al Santiago Bernabéu del 26 d'octubre passat, a més de suposar una altra golejada històrica blaugrana (0-4) i una exhibició del Barça de Hansi Flick, serà recordada com el dia en què el primer equip masculí va lluir al pit el logotip de la banda britànica Coldplay.

L'equip femení també va participar en aquesta activació lluint el nom de Coldplay el 2 de novembre, en la visita de l'Eibar al Johan Cruyff, un partit que va acabar, igualment,

EL LOGO QUE ES PODIA VEURE DAMUNT DEL BLAUGRANA DE LA SAMARRETA ESTÀ FET AMB UNA TIPOGRAFIA ESPECIAL, INSPIRADA EN L'ÚLTIM ÀLBUM DE COLDPLAY, 'MOON MUSIC'

amb un triomf barcelonista per 4-0. Com en el cas de l'equip masculí, el logo de Coldplay que es podia veure damunt del blaugrana de la samarreta de les jugadores que entrena Pere Romeu està fet amb una tipografia especial, inspirada en l'últim àlbum que ha publicat aquest grup, *Moon Music*.

'VIVA LA VIDA'

Una nova samarreta icònica, doncs, després de les dedicades a Karol G, The Rolling Stones, Rosalía i Drake, per afegir a la col·lecció. Aquesta, a més, amb una finalitat solidària. I és que Spotify, Coldplay i el FC Barcelona cediran els beneficis de les seves vendes, i dels productes de la línia de marxandatge que els envolta, a un projecte conjunt de l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats (UNHCR/ ACNUR) i la Fundació FC Barcelona.

Coldplay és el grup britànic de tots els temps més reproduït a Spotify i compta amb onze temes a Spotify Billions Club, el grup de cançons que acumulen més de mil milions de reproduccions a la plataforma. Les melodies de Coldplay estan a més de 100 milions de playlists generades pels usuaris i usuàries de tot el món i, a més, tota l'afició culer associa la seva cançó *Viva la Vida* als èxits del primer equip masculí del 2009, quan es va convertir en la banda sonora d'unes gestes esportives que van fer història.

CONTACTA AMB EL FC BARCELONA

OFICINES FCB
Arístides Maillol s/n,
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
902 1899 00*
Horari d'atenció:
De dilluns a divendres
de 9 a 20 hores.

TAQUILLES
Taquilles accés 15:
Atenció al públic:
de l'1 de juny al 15 de
setembre: de 9.45 a 18.15
(temporada baixa):
Tancades
Bulevard:
Atenció al públic
(temporada alta):
de 9.45 a 18.15
(temporada baixa):
de 9.45 a 17.15 excepte
diumenges (de 9.45 a 14.15)

BARÇA STADIUM TOUR & MUSEUM
Av. Joan XXIII, s/n 08028
Barcelona
(Accés Núm. 9)
Telèfon de contacte:
902 1899 00*
E-mail:
oab@fcbarcelona.cat

Aconsegueix les teves entrades aquí:

FCB BOTIGA
Av. Joan XXIII, s/n
08028 Barcelona
E-mail:
sac@blm.fcbarcelona.cat

Horari d'atenció:
Estiu (en funció de l'horari del Museu):
De dilluns a diumenge
de 10 a 20.30 hores.
Hivern (en funció de l'horari del Museu):
De dilluns a dissabte
de 10 a 19.00 hores
i els diumenges
de 10 a 15.00 hores.

Dies de partits de futbol al Camp Nou l'horari de la botiga variarà en funció del partit.

OAB
Av. Arístides Maillol, s/n
Accés 15, Seu Social
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
900 1899 00*
E-mail:
oab@fcbarcelona.cat

OAP
Av. Arístides Maillol, s/n
Accés 15, Seu Social
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
902 1899 00*
E-mail:
penyes@fcbarcelona.cat

OFICINA DEL SÍNDIC DELS SOCIS
Telèfon: 934963778
E-mail:
sindic.socis@fcbarcelona.cat

A partir del **2 de gener de 2025, el número **93 496 36 00** substituirà el 900 1899 00 i el 902 1899 00.*

Fes clic per veure tots els horaris i serveis del Club i de les seves oficines i instal·lacions

AMBILIGHT tv

KONAMI

whitebit

ESTRELLA DAMM

CUPRA

BIMBO

HUMAN MOBILE DEVICES HMD

chiliz

STANLEY

PRIME

BioTechUSA

FEEBERSE

HERNO

RILASTIL LABORATORIO DERMATOLOGICO

GLS.

VEGANNATION

AZEMAD

CaixaBank

Assistència Sanitària

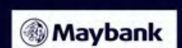
Scotiabank

Coca-Cola

ZIC

banco bmg

SHB
Solid partners, flexible solutions

SEBANG

DAKA

Rappi

afizzionados

serveto

vueling

Hewlett Packard Enterprise

fever

FCB